

Vážení spoluobčané,

rok 2019 se pomalu nachýlil ke svému konci. Advent jsme symbolicky přivítali rozsvícením vánočního stromu před obecním úřadem. Čas Vánoc s sebou přináší sváteční chvíle, které bychom měli prožít se svými nejbližšími. Pokusme se v tento čas alespoň na malou chvíli zastavit, odpočinout si a věnovat se věcem, které mají v životě ten největší význam.

Dovolte mi, abych ve stručnosti zrekapituloval důležité projekty, které byly v letošním roce realizovány. Značná finanční částka byla investována do přestavby půdy základní školy na počítačovou učebnu s přístavbou bezbariérového výtahu, vybudování cyklostezky mezi místním hřbitovem a novým parkovištěm, výměny stávajících betonových sloupů veřejného osvětlení včetně elektroinstalace v ulici Prostějovská, do výsadby nových stromů, zatravnění pozemků před rodinnými domy a opravy zavlažovacího systému na fotbalovém hřišti. V ulici Sv. Václava se v současnosti buduje nový vodovodní řád s podtlakovou kanalizací a přípojkami k jednotlivým nemovitostem. V průběhu celého roku se pravidelně prováděla údržba a čištění veřejných komunikací v celé obci.

Obecní zastupitelstvo na svém pravidelném zasedání odsouhlasilo, že od 1. 1. 2020 vstupuje v platnost nová Obecně závazná vyhláška č. 1/2019 - o místním poplatku za provoz systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů, kde se upravuje sazba poplatku ze stávajících 400 Kč na nově ve výši 500 Kč na osobu za kalendářní rok.

Děkuji všem členům obecního zastupitelstva i členům jednotlivých komisí za jejich práci pro obec, všem zájmovým spolkům, mimo jiné i za pomoc při organizování kulturních a sportovních akcí, a samozřejmě všem, kteří pomáhají tvořit Bedihošťský zpravodaj.

Věřím, že i v příštím roce se dočkáme dalších změn, které zase o trochu vylepší technický stav a zároveň vzhled obce.

Závěrem bych vám všem chtěl popřát krásné chvíle v období Vánoc, pevné zdraví a mnoho štěstí a pohody v novém roce.

Jiří Zips
starosta obce

Rozsvícení vánočního stromu dne 29. 11. 2019

V tomto čísle najdete:

Slovo starosty	str. 1
Obecní úřad informuje Obecně závazná vyhláška 1/2019	str. 2
Obecně závazná vyhláška 2/2019	str. 6
Usnesení zastupitelstva	str. 7
Informace pro občany	str. 8
Důležité kontakty	str. 9
Společenská kronika	str. 10
Z historie - Poznámky k původní lokaci obce Čehovice	str. 11
Rozhovor - Vladimír Hauška	str. 13
Základní škola a mateřská škola Bedihošť TJ Sokol Bedihošť	str. 17
SDH Bedihošť	str. 19
Team Bedihošť	str. 20
Nevšední připomínka 75. výročí spojeneckého náletu na letiště v Prostějově	str. 21
Vzpomínka na Janu Hanzelovou ...	str. 24
Betlémské světlo v Bedihošti Napsali o nás	str. 26
PF 2020 Pozvánky na plesy	str. 28

KONTAKTNÍ ÚDAJE

Obecní úřad Bedihošť

Prostějovská 13

798 21 Bedihošť

Telefon: 582 368 528

Email: obecbedihost@volny.cz

Internetové stránky: www.bedihost.eu

Upozorňujeme občany na zvýšený poplatek za odpad na 500,- /os pro rok 2020.

Poplatky v roce 2020 za TKO a psy jsou ve výši (TKO 500,- Kč/os, pes 100,-Kč).
Všechny poplatky jsou splatné do 30. 6. 2020.

Poplatky je možné zaplatit hotově na obecním úřadě nebo převodem na níže uvedený účet.

Účet obce: 156510808/0300

Obecní úřad je pro veřejnost otevřen ve dnech:

Pondělí 8.00 - 12.00 13.00 - 17.00 hod.

Úterý 8.00 - 12.00 13.00 - 15.00 hod.

Středa 8.00 - 12.00 13.00 - 17.00 hod.

Čtvrtek 8.00 - 12.00 13.00 - 15.00 hod.

Pátek vnitřní záležitosti úřadu

**Obecní úřad bude letos naposledy otevřen pro veřejnost ve čtvrtek 19. 12. 2019.
Provoz bude obnoven 2. 1. 2020.**

Obecně závazná vyhláška č. 1/2019

OBEC Bedihošť

Obecně závazná vyhláška č. 1/2019,

o místním poplatku za provoz systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů

Zastupitelstvo obce Bedihošť se na svém zasedání dne 4.12.2019 usnesením U14/8/2019 usneslo vydat na základě § 14 odst. 2 zákona č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, a v souladu s § 10 písm. d) a § 84 odst. 2 písm. h) zákona č. 128/2000 Sb. o obcích (obecní zřízení), ve znění pozdějších předpisů, tuto obecně závaznou vyhlášku (dále jen „vyhláška“):

Čl. 1

Úvodní ustanovení

- (1) Obec Bedihošť touto vyhláškou zavádí místní poplatek za provoz systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů (dále jen „poplatek“).
- (2) Řízení o poplatcích vykonává obecní úřad.¹

Čl. 2

Poplatník

- (1) Poplatek za provoz systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů platí²:
 - a) fyzická osoba,
 1. která má v obci trvalý pobyt,
 2. které byl podle zákona upravujícího pobyt cizinců na území České republiky povolen trvalý pobyt nebo přechodný pobyt na dobu delší než 90 dnů,

3. která podle zákona upravujícího pobyt cizinců na území České republiky pobývá na území České republiky přechodně po dobu delší 3 měsíců,
 4. které byla udělena mezinárodní ochrana podle zákona upravujícího azyl nebo dočasná ochrana podle zákona upravujícího dočasnou ochranu cizinců,
- b) fyzická osoba, která má ve vlastnictví stavbu určenou k individuální rekreaci, byt nebo rodinný dům, ve kterých není hlášena k pobytu žádná fyzická osoba, a to ve výši odpovídající poplatku za jednu fyzickou osobu; má-li ke stavbě určené k individuální rekreaci, bytu nebo rodinnému domu vlastnické právo více osob, jsou povinny platit poplatek společně a nerozdílně.

¹ § 14 odst. 3 zákona č. 565/1990 Sb., o místních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o místních poplatcích“)

² § 10b odst. 1 zákona o místních poplatcích

- (2) Za fyzické osoby tvořící domácnost může poplatek platit jedna osoba. Za fyzické osoby žijící v rodinném nebo bytovém domě může poplatek platit vlastník nebo správce. Osoby, které platí poplatek za více fyzických osob, jsou povinny obecnímu úřadu oznámit jméno, popřípadě jména, příjmení a data narození osob, za které poplatek platí.³

Čl. 3

Ohlašovací povinnost

- (1) Poplatník je povinen ohlásit správci poplatku vznik své poplatkové povinnosti nejpozději do 15 dnů ode dne, kdy mu povinnost platit tento poplatek vznikla, případně doložit existenci skutečností zakládajících nárok na osvobození nebo úlevu od poplatku.
- (2) Poplatník dle čl. 2 odst. 1 této vyhlášky je povinen ohlásit správci poplatku jméno, popřípadě jména, a příjmení, místo pobytu, popřípadě další adresy pro doručování.
- (3) Poplatník dle čl. 2 odst. 1 písm. b) vyhlášky je povinen ohlásit také evidenční nebo popisné číslo stavby určené k individuální rekreaci nebo rodinného domu; není-li stavba nebo dům označena evidenčním nebo popisným číslem, uvede poplatník parcelní číslo pozemku, na kterém je tato stavba umístěna. V případě bytu je poplatník povinen ohlásit orientační nebo popisné číslo stavby, ve které se byt nachází, a číslo bytu, popřípadě popis umístění v budově, pokud nejsou byty očíslovány.
- (4) Stejným způsobem a ve stejné lhůtě jsou poplatníci povinni ohlásit správci poplatku zánik své poplatkové povinnosti v důsledku změny pobytu nebo v důsledku změny vlastnictví ke stavbě určené k individuální rekreaci, bytu nebo rodinnému domu.
- (5) Poplatník, který nemá sídlo nebo bydliště na území členského státu Evropské unie, jiného smluvního státu Dohody o Evropském hospodářském prostoru nebo Švýcarské konfederace, uvede také adresu svého zmocněnce v tuzemsku pro doručování.⁴
- (6) Dojde-li ke změně údajů uvedených v ohlášení, je poplatník povinen tuto změnu oznámit do 15 dnů ode dne, kdy nastala.⁵

Čl. 4

Sazba poplatku

- (1) Sazba poplatku činí 500,- Kč a je tvořena:

- a) z částky 150,- Kč za kalendářní rok a
- b) z částky 350,- Kč za kalendářní rok. Tato částka je stanovena na základě skutečných nákladů obce předchozího kalendářního roku na sběr a svoz netříděného komunálního odpadu za poplatníka a kalendářní rok.

³ § 10b odst. 2 zákona o místních poplatcích

⁴ § 14a odst. 2 zákona o místních poplatcích

⁵ § 14a odst. 3 zákona o místních poplatcích

- (2) Skutečné náklady za rok 2018 na sběr a svoz netříděného komunálního odpadu činily: 390 560,-Kč a byly rozúčtovány takto:

Náklady 390 560 Kč děleno 1066 (1054 počet osob s pobytem na území obce + 12 počet staveb určených k individuální rekreaci, bytů a rodinných domů, ve kterých není hlášena k pobytu žádná fyzická osoba) = 366 Kč. Z této částky je stanovena sazba poplatku dle čl. 4 odst. 1 písm. b) vyhlášky ve výši 350 Kč.

- (3) V případě změny místa pobytu fyzické osoby, změny vlastnictví stavby určené k individuální rekreaci, bytu nebo rodinného domu v průběhu kalendářního roku se poplatek platí v poměrné výši, která odpovídá počtu kalendářních měsíců pobytu nebo vlastnictví v příslušném kalendářním roce. Dojde-li ke změně v průběhu kalendářního měsíce, je pro stanovení počtu měsíců rozhodný stav k poslednímu dni tohoto měsíce.⁶
- (4) Dále se v roce 2019 navýšila cena na svoz komunálního odpadu a to za dopravu a uložení komunálního odpadu na skládkách za tunu.

Čl. 5

Splatnost poplatku

- (1) Poplatek je splatný jednorázově a to nejpozději do 30. 6. příslušného kalendářního roku.
- (2) Vznikne-li poplatková povinnost po datu splatnosti uvedeném v odst. 1, je poplatek splatný nejpozději do 15. dne měsíce, který následuje po měsíci, ve kterém poplatková povinnost vznikla, nejpozději však do konce příslušného kalendářního roku.

Čl. 6

Osvobození

- (1) Od poplatku je osvobozena fyzická osoba, která je
 - a) umístěna do dětského domova pro děti do 3 let věku, školského zařízení pro výkon ústavní nebo ochranné výchovy nebo školského zařízení pro preventivně výchovnou péči na základě rozhodnutí soudu nebo smlouvy,
 - b) umístěna do zařízení pro děti vyžadující okamžitou pomoc na základě rozhodnutí soudu, na žádost obecního úřadu obce s rozšířenou působností, zákonného zástupce dítěte nebo nezletilého,
 - c) jako nezaopatřené dítě umístěna v domově pro osoby se zdravotním postižením na základě rozhodnutí soudu nebo smlouvy o poskytnutí sociální služby, nebo
 - d) umístěna v domově pro osoby se zdravotním postižením, domově pro seniory, domově se zvláštním režimem nebo chráněném bydlení.

- (2) Od poplatku se osvobozují:
- a) osoby s pobytem v obci, které ale dlouhodobě žijí mimo její území, minimálně 183 po sobě jdoucích kalendářních dnů v roce

⁶ § 10b odst. 5 zákona o místních poplatcích

- b) osoby s trvalým pobytem na ohlašovně obecního úřadu Prostějovská 13, Bedihošť, jejichž skutečný pobyt není znám
- c) poplatník dlouhodobě nemocný umístěný v ústavech, zdravotnických a léčebných zařízeních déle než 6 měsíců.

Čl. 7

Navýšení poplatku

- (1) Nebudou-li poplatky zaplacený poplatníkem včas nebo ve správné výši, vyměří mu obecní úřad poplatek platebním výměrem nebo hromadným předpisným seznamem.⁷
- (2) Včas nezaplacené nebo neodvedené poplatky nebo část těchto poplatků může obecní úřad zvýšit až na trojnásobek; toto zvýšení je příslušenstvím poplatku.⁸

Čl. 8

Odpovědnost za zaplacení poplatku

- (1) Vznikne-li nedoplatek na poplatek poplatníkovi, který je ke dni splatnosti nezletilý a nenabyl plné svéprávnosti nebo který je ke dni splatnosti omezen ve svéprávnosti a byl mu jmenován opatrovník spravující jeho jmění, přechází poplatková povinnost tohoto poplatníka na zákonného zástupce nebo tohoto opatrovníka; zákonný zástupce nebo opatrovník má stejné procesní postavení jako poplatník.⁹
- (2) V případě podle odstavce 1 vyměří obecní úřad poplatek zákonnému zástupci nebo opatrovníkovi poplatníka.¹⁰
- (3) Je-li zákonných zástupců nebo opatrovníků více, jsou povinni plnit poplatkovou povinnost společně a nerozdílně.¹¹

Čl. 9

Přechodné a zrušovací ustanovení

- (1) Ruší se v Obecně závazná vyhláška obce Bedihošť č. 1/2015 o místním poplatku za provoz systému shromažďování, sběru, přepravy, třídění, využívání a odstraňování komunálních odpadů ze dne 9.11.2015
- (2) Poplatkové povinnosti vzniklé před nabytím účinnosti této vyhlášky se posuzují podle dosavadních právních předpisů.

⁷ § 11 odst. 1 zákona o místních poplatcích

⁸ § 11 odst. 3 zákona o místních poplatcích

⁹ § 12 odst. 1 zákona o místních poplatcích

¹⁰ § 12 odst. 2 zákona o místních poplatcích

¹¹ § 12 odst. 3 zákona o místních poplatcích

Čl. 10

Účinnost

Tato vyhláška nabývá účinnosti dne 1. 1. 2020.

Obec Bedihošť
Zastupitelstvo obce Bedihošť
Obecně závazná vyhláška obce Bedihošť č. 2/2019

o nočním klidu

Zastupitelstvo obce Bedihošť se na svém zasedání dne 4.12.2019 usnesením č. U 15/8/2019 usneslo vydat na základě ustanovení § 10 písm. d) a ustanovení § 84 odst. 2 písm. h) zákona č. 128/2000 Sb., o obcích (obecní zřízení) ve znění pozdějších předpisů, a na základě ustanovení § 47 odst. 6 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, tuto obecně závaznou vyhlášku:

Čl.1
Předmět

Předmětem této obecně závazné vyhlášky je stanovení výjimečných případů, při nichž je doba nočního klidu vymezena dobou kratší nebo žádnou než stanoví zákon. Tato výjimka je pro spolky, které pořádají pravidelné akce pro pobavení občanů.

Čl.2
Doba nočního klidu

Dobou nočního klidu se rozumí doba od 22. do 6. hodiny.¹

Čl. 3
Stanovení výjimečných případů, při nichž je doba nočního klidu vymezena dobou kratší nebo žádnou

1) Doba nočního klidu se vymezuje od 02 do 06 hodin, a to v následujících případech:

- a) v noci z 31. prosince na 1. ledna;
- b) v době konání těchto tradičních slavností v místní sokolovně – „ Tradiční hasičský ples“, „Zahrádkářský ples“, „ Společenský večírek spolku rodičů a přátel školy“ ;
- c) akce konané na hřišti, v areálu u zahrádkářů a v uzavřeném prostoru v parku – „Pálení čarodějnic“, „ Hasičské odpoledne“, „Červencová noc“, „Posezení seniorů“, „Prázdninová zábava“, „ Zahrádkářské disco“, „Zahájení školního roku u zahrádkářů“, „ Ukončení školního roku u zahrádkářů“, „ Bedihošťské kopeček“.

2) Informace o konkrétním termínu konání akcí uvedených v odstavci 1 této obecně závazné vyhlášky bude zveřejněna obecním úřadem na úřední desce minimálně 5 dnů před datem konání a to z důvodu změny počasí nebo z jiného důvodu, který odsouhlasí starosta obce.

¹ dle ustanovení § 47 odst. 6 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, platí, že: „ Dobou nočního klidu se rozumí doba od 22. do 6. hodiny. Obec může obecně závaznou vyhláškou stanovit výjimečné případy, zejména slavnosti nebo obdobné společenské nebo rodinné akce, při nichž je doba nočního klidu vymezena dobou kratší nebo žádnou.“

Čl.4 Závěrečná ustanovení

1. Nabytím účinnosti této vyhlášky se zrušuje Obecně závazná vyhláška č. 2/2018, která nabyla účinnosti 5.1.2019.

Tato obecně závazná vyhláška nabývá účinnosti dnem : 1.1.2020

¹ dle ustanovení § 47 odst. 6 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, platí, že: „Dobou nočního klidu se rozumí doba od 22. do 6. hodiny. Obec může obecně závaznou vyhláškou stanovit výjimečné případy, zejména slavnosti nebo obdobné společenské nebo rodinné akce, při nichž je doba nočního klidu vymezena dobou kratší nebo žádnou.“

Usnesení zastupitelstva

Přehled přijatých usnesení z 6. zasedání Zastupitelstva obce Bedihošť, konaného dne 4. 9. 2019 v 17:00 hodin na obecním úřadě

U1/6/2019:

Zastupitelstvo schvaluje program zasedání.

U2/6/2019:

Zastupitelstvo schvaluje návrhovou komisi ve složení Ing. Luděk Smýkal, Luděk Přikryl.

U3/6/2019:

Zastupitelstvo schvaluje ověřovatele zápisu ve složení Jaromír Přecechtěl, Martin Pospíšil.

U4/6/2019:

Zastupitelstvo schvaluje rozpočtové opatření č. 9/2019.

U6/6/2019:

Zastupitelstvo schvaluje „Smlouvu č. 1030052963/001 o smlouvě budoucí o zřízení věcného břemene“.

U7/6/2019:

Zastupitelstvo schvaluje jednorázový příspěvek 5000,- Kč na provoz pouťových atrakcí v době Václavovických hodů.

Přehled přijatých usnesení z 7. zasedání Zastupitelstva obce Bedihošť, konaného dne 9. 10. 2019 v 17:00 hodin na obecním úřadě

U1/7/2019:

Zastupitelstvo schvaluje program zasedání.

U2/7/2019:

Zastupitelstvo schvaluje návrhovou komisi ve složení Ing. Vojtěch Kuchař, Vladimíra Navrátilová.

U3/7/2019:

Zastupitelstvo schvaluje ověřovatele zápisu ve složení Jaromír Přecechtěl, Martin Pospíšil.

U4/7/2019:

Zastupitelstvo obce volí předsedkyni SPOZ a výboru kultury paní Vladimíru Navrátilovou.

U5/7/2019:

Zastupitelstvo schvaluje odměnu nové členice Zastupitelstva obce Bedihošť paní Vladimíře Navrátilové od 1.11.2019 ve výši 2000,- Kč měsíčně.

U6/7/2019:

Zastupitelstvo schvaluje rozpočtové opatření č. 10/2019.

U7/7/2019:

Zastupitelstvo schvaluje pronájem pozemku p.č. 1385 v k.ú. Bedihošť o výměře 4635 m² firmě Kontejnery - Cetkovský s.r.o za měsíční nájemné 2500,- Kč.

U8/7/2019:

Zastupitelstvo schvaluje „Dodatek č. 2 ke Smlouvě o poskytnutí příspěvku na zajištění dopravní obslužnosti Olomouckého kraje“.

U9/7/2019:

Zastupitelstvo schvaluje výběrové řízení na vybudování inženýrských sítí v ul. Sv. Václava.

U10/7/2019:

Zastupitelstvo schvaluje uzavření smlouvy na vybudování inženýrských sítí v ulici Sv. Václava s vítězem výběrového řízení firmou Ol-kan.vb. s.r.o. a pověřuje starostu zajištěním vypracování smlouvy.

U11/7/2019:

Zastupitelstvo schvaluje mimořádnou odměnu starostovi obce Jiřímu Zipsovi ve výši 54.000,- Kč za sečení trávy v obci, provádění kontrol v biokoridorech ve svém volném čase, pomoc při zajišťování různých akcí pro obecní složky, odklizení sněhu v zimním období i v nočních hodinách.

Informace pro občany

© MV – generální ředitelství
Hasičského záchranného sboru
České republiky

Vážení obyvatelé rodinných domů, bytů,

oslovujeme Vás touto cestou proto, že stále evidujeme vysoký počet požárů v domácnostech, které mají tragické následky. Každý rok dochází k více než tisícovce požárů v obytných budovách, kde umírají desítky lidí a stovky jich jsou zraněny.

CHRAŇTE

domov i sebe

1. ČTĚTE NÁVODY

Instalujte a užívejte tepelné a jiné spotřebiče v souladu s průvodní dokumentací výrobce.

2. HLÍDEJTE OTEVŘENÝ OHŇ

Nenechávejte bez dozoru otevřený plamen svíček, sporáku, krbu a zvyšte opatrnost při vaření.

3. POZOR NA CIGARETY

Při kouření a odhazování nedopalků do odpadkových košů nedopalky vždy dokonale uhašte.

4. KONTROLA KOMÍNŮ

Dodržujte pravidla na údržbu a provoz spalinových cest.

5. TOPTE, JAK SE MÁ

Nedávejte do blízkosti topidel hořlavé látky, popel ukládejte do nehořlavé nádoby.

BEZPEČNOSTNÍ DESATERO

Měli byste si uvědomit, že odpovědnost za své chování a za technické zabezpečení svých domovů proti požárům nesete pouze vy sami! Aby k těmto požárům nedocházelo a nedocházelo k úmrtím a zraněním, dodržujte toto BEZPEČNOSTNÍ DESATERO.

6. POUČTE SVÉ DĚTI

Dejte z dosahu dětí zápalky, zapalovače, vysvětlíte jim nebezpečí vzniku požáru.

7. VYBAVTE SVOJI DOMÁCNOST

Instalujte hlásiče požáru, vybavte domácnost hasicími spreji a přenosnými hasicími přístroji.

8. UDRŽUJTE V POŘÁDKU UZÁVĚRY INŽENÝRSKÝCH SÍTÍ

Hlavní vypínače elektrického proudu, uzávěry vody a plynu musejí být řádně označené a přístupné.

9. KONTROLUJTE ELEKTRICKÁ ZAŘÍZENÍ

Kontrolujte pravidelně stav spotřebičů a šňůrových vedení.

10. UDRŽUJTE PRŮCHODNÉ CHODBY A SCHODIŠTĚ

V případě požáru oceníte, že budete moci z hořícího domu rychle utéct a zachránit členy rodiny.

Obecní poplatky

Komunální odpad	
500 Kč za osobu a rok	fyzická osoba s trvalým pobytem na území obce a fyzická osoba, která je majitelem stavby k rekreaci
Splatnost	v jedné splátce vždy do 30. 6. t.r.
Osvobození	- poplatník pobývajícím mimo ČR déle než 6 měsíců - musí prokázat - poplatník dlouhodobě nemocný umístěný v ústavech, zdravotnických a léčebných zařízeních, déle než 6 měsíců

Místní poplatek ze psů	
100 Kč za prvního psa	Standardní poplatek dle Obecně závazné vyhlášky obce Bedihošť č. 2/2014 o místním poplatku ze psů
100 Kč za druhého a každého dalšího psa	
Splatnost do	30. 6. t.r.
Osvobození	Od poplatku ze psů je osvobozen držitel psa, kterým je osoba nevidomá, bezmocná a osoba s těžkým zdravotním postižením, která je držitelem průkazu ZTP/P podle zvláštního právního předpisu, osoba provádějící výcvik psů určených k doprovodu těchto osob, osoba provozující útulek zřízený obcí pro ztracené nebo opuštěné psy nebo osoba, které stanoví povinnost držení a používání psa zvláštní právní předpis.

- Poplatek ze psů platí držitel psa. Držitelem je fyzická nebo právnická osoba, která má trvalý pobyt nebo sídlo na území obce Bedihošť.
- Poplatek se platí ze psů starších 3 měsíců.
- Držitel psa je povinen ohlásit správci poplatku vznik své poplatkové povinnosti do 15 dnů ode dne jejího vzniku. Stejným způsobem je povinen oznámit také zánik své poplatkové povinnosti.
- Včas nezaplacené nebo neodvedené poplatky nebo část těchto poplatků může obecní úřad zvýšit až na trojnásobek; toto zvýšení je příslušenstvím poplatku

Cena vodného a stočného na rok 2020

Cena vody zahrnuje vodné - tedy veškeré náklady spojené s výrobou a distribucí pitné vody a stočné, náklady spojené s odváděním a čištěním odpadních vod. Významnou položkou jsou také prostředky na nákup surové vody a náklady na obnovu a rozvoj sítí. To umožňuje udržovat kvalitní síť vodovodů a kanalizací, zdrojů, úpraven a čistíren a dalších technologií v dobrém a dlouhodobě provozuschopném stavu, který je zárukou zásobování obyvatel pitnou vodou.

Kalkulace ceny vody byla provedena podle platných předpisů pro věcně usměrňované ceny. (Cenový výměr MF ČR) a bude jednotná jak pro domácnosti, tak i ostatní odběratele.

Cena vodného a stočného platná od 1. ledna 2020

Ceny pro Prostějovsko	Kč/m ³ bez DPH	Kč/m ³ s DPH 15%
vodné	40,75	46,86
stočné	40,62	46,71
celkem	81,37	93,57

Informace a ceny převzaty z www.smv.cz

Důležitá telefonní čísla a kontakty

Jednotné evropské číslo tísňového volání	112
Hasiči	150
Záchranná služba	155
Policie ČR	158

Havarijní služba

Voda, kanalizace: Moravská vodárenská a.s.	840 668 668
Plyn	1239
Elektřina: E.ON, s.r.o.	800 22 55 77
O2: Ohlašovna poruch telefonních stanic	800 184 084

Obecní úřad Bedihošť

Tel.: 582 368 528, e-mail: obecbedihost@volny.cz
www.bedihost.eu

Úřední doba:

Pondělí 8:00 - 12:00 13:00 - 17:00 hod. úřední den pro veřejnost
 Středa 8:00 - 12:00 13:00 - 17:00 hod. úřední den pro veřejnost
 Prosíme občany o dodržování návštěv pouze v úřední dny.
 V pátek se nevybírají poplatky, nájmy a neověřují podpisy.

Obecní knihovna a informační centrum:

Provozní doba: Pondělí 15:00 - 18:00 hod. - lichý týden
 Úterý 15:00 - 18:00 hod. - sudý týden

Sběrný dvůr

Provozní doba: Středa a sobota 17:00 - 17:30 hod.

Základní škola

Víceúčelové hřiště a tělocvična při ZŠ
 Tel.: 582 368 525, e-mail: zsbed@pvskoly.cz

Mateřská školka

Tel.: 722 730 447, e-mail: skolkabedihost@centrum.cz
 Provozní doba: Po - Pá: 6:45 - 16:15 hod.

Pošta Bedihošť

Tel.: 954 279 821
 Provozní doba:
 Pondělí, úterý, čtvrtek, pátek : 08:00 - 10:00, 13:00 - 16:00 hod.
 Středa: 08:00 - 10:00, 14:00 - 17:00 hod.

Zdravotnictví

MUDr. Petr Stavěl – praktický lékař

Telefon ordinace: 773 344 499
 Ordinační hodiny:
 Pondělí, středa, pátek : 7:30 - 12:00 hod.
 Úterý : 13:00 - 18:00 hod.
 Čtvrtek : 14:00 - 17:00 hod.

MUDr. Sylva Richterová – zubní lékař

Tel.: 582 368 475
 Ordinační hodiny:
 Pondělí, středa: 7:30 - 14:30 hod.
 Úterý, čtvrtek: 7:30 - 15:45 hod.
 Pátek: 7:30 - 13:00 hod.

MUDr. Olga Štěpánková – odborný dětský lékař

Tel.: 582 369 071, Prostějov 582 315 267
 Nová ordinační doba platná od 1.6.2018
 Ordinační hodiny Bedihošť:
 Pondělí, středa : 12:30 - 14:00 hod.

LÉKAŘSKÁ SLUŽBA PRVNÍ POMOCI (pohotovost)

Mathonova ul.291, Prostějov (nová nemocnice)
 Tel.: 582 315 550
 Ordinační hodiny:
 Všechny dny 16.00 - 22.00 hod.
 So, Ne, Svátky 8.00 - 22.00 hod.
 LSPP v nemocnici nezajišťuje výjezdovou lékařskou pohotovostní službu!

Přivítali jsme nové občánky

Sbor pro občanské záležitosti v Bedihošti uvítal v sobotu 16. listopadu 2019 v obřadní síni OU do života a svazku obce nové spoluobčany, kteří byli zapsáni do pamětní knihy obce. Slavnostním obřadem byl pověřen starosta obce pan Jiří Zips, kulturní vystoupení si připravili žáci ZŠ pod vedením paní učitelky Vařejkové.

Ema Musilová

Adam Pospíšil

Ella Musilová

Josefína Mertová

Matyáš Matoušek

Eliška Musilová

Společenská kronika - jubilea

Ve druhé polovině letošního roku oslavili nebo oslaví svoje významná životní jubilea našich 21 spoluobčanů, kterým tímto co nejsrdečněji blahopřejeme.

Jarmila Popelková

Ještě jednou
všem jubilantům
srdečně blahopřejeme!

p. Miloslav Jura

Společenská kronika - zesnulí

S velkou úctou a zármutkem vzpomínáme na naše spoluobčany, se kterými jsme se museli navždy rozloučit. Uchováme si v srdci tichou vzpomínku.

p. Čanda Viktor

p. Vymazal Karel

Čest jejich památce!

Jarmila Popelková

Z historie - Poznámky k původní lokaci obce Čehovice

V tomto čísle zpravodaje bych čtenáře rád seznámil se zajímavým tématem z regionální historie, kterému jsem se podrobně věnoval v letech 2011–2012. O původní lokaci sousední obce Čehovice jsem publikoval dva články (5. 2. 2011 v regionální příloze deníku Právo, na jaře téhož roku v Čehovských listech) a poté odborné pojednání s odkazy na citované prameny a literaturu (*Poznámky k problematice původní lokace obce Čehovice u Prostějova*. Vlastivědný věstník moravský, roč. LXIV, č. 2/2012, s. 157–162).

Původně se obec Čehovice rozkládala asi o 1,5 km jihozápadněji než v současnosti. Konkrétně na návrší nad místním rybníkem - v bezprostředním okolí kaple svatého Prokopa. O starých Čehovicích se dlouho tradovalo, že byly v průběhu třicetileté války (1618–1648) vypáleny vojskem sedmihradského knížete Gábor Bethlena. Před téměř deseti lety jsem se rozhodl, že se pokusím o těchto událostech zjistit upřesňující údaje. Výsledek bádání byl nakonec zcela jiný, než jsem vůbec mohl očekávat.

Údaje o zkáze původních Čehovic uváděné od roku 1865

První písemnou zmínku o vypálení původních Čehovic Bethlenem představuje zřejmě pamětní „listina“, kterou místní uložili v roce 1865 do kostelní bány. Pamětní záznam (datovaný k 1. 6. 1865) uvádí, že v roce 1634 byly Čehovice vydrancovány a poničeny vojsky sedmihradského knížete Bethlena. Při té příležitosti mělo být povražděno několik olomouckých jezuitů, kteří se ve vesnici ukryli před morem. Po tragické události si místní obyvatelé postavili nové příbytky na jiném místě, čímž založili „nové“ Čehovice. Tvzení bylo dále rozvedeno v publikaci *Památnosti osady Čehovice* (1889). V této knize se píše, že Jiří Pospíšil (v té době stále žijící občan Čehovic) tvrdil, že měl v 50. letech 19. století vypůjčenou od lokálního kuráta Josefa Nikrina knihu s názvem *Životopis ctihodného Víta Weissmana, člena jezuitů v Olomouci*. Tam se Pospíšil údajně dočetl, že k zničení starých Čehovic Bethlenovými vojáky mělo dojít 4. 7. 1634. Vojáci pobili všechny jezuity včetně zmíněného Weissmana, poté vypálili celou obec, z níž zůstal jen kostel.

Líčení o zkáze původních Čehovic zaujalo gymnaziálního učitele Vojtěcha Janouška,

Kaple sv. Prokopa připomíná lokaci původních Čehovic.
Foto Petr Jiráček

který se stal na začátku 30. let 20. století kronikářem Čehovic. Janoušek jako seriózní badatel věděl, že nelze všemu věřit a je třeba přistupovat ke zdrojům informací opatrně a kriticky. Záhy navíc zjistil, že sedmihradský kníže Gábor Bethlen žil v letech 1580–1629 (a nemohl tedy roku 1634 zničit vesnici). Na druhé straně si Janoušek zjistil údaje o plenění různých oblastí Moravy vojsky Gábora Bethlena v počátečním období války (konkrétně v letech 1621 a 1623). Na základě toho Janoušek odmítl pouze Pospíšilem uvedený letopočet (1634) a konstatoval, že k vypálení Čehovic došlo již v roce 1621, případně o dva roky později. Janouškovy závěry byly zapsány do obecní kroniky a publikovány nejprve v novinách Pokrok (23. 6. 1933), poté i v publikaci *Vlastivěda moravská – Prostějovský okres* (1938). Od té doby se jako rok zničení původních Čehovic uvádí oba letopočty (1621, 1623), někdy se mezi ně dokonce vkládá pomlčka, což vzbuzuje klamný dojem, že vypalování Čehovic proběhlo nejednou...

Údaje zjištěné vlastním badáním

Bohužel, Janoušek nezjistil, že poprava zmíněného jezuita Víta Weissmana proběhla zcela jinde než v Čehovicích. Weissman totiž zemřel v říjnu 1623 v podobně znějící obci – v Čejkovicích na Hodonínsku. Tato známá obec, jejíž historie je spojena rovněž s vínem a také templáři, byla dne 22. 10. 1623 popleněna Bethlenovými vojsky v průběhu obléhání Hodonína. Víme o tom z díla známého jezuitského historiografa Bohuslava Balbína (1621–1688), jenž údaj o poničení Čekovic zaznamenal ve 4. knize 1. dekády rozprav souhrnně nazvaných *Historické rozmanitosti království českého* (v originále *Miscelanea historica regni Bohemiae*). V Čejkovicích se olomoučtí jezuité ukrývali před morem, poněvadž vesnice na jižní Moravě byla statkem jejich koleje. Weissman a jeho dva až tři druhové byli chyceni a pobiti Tatary z Bethlenova vojska.

Balbín tedy uvedl v 17. století o Čejkovicích údaje podobné tomu, co se nejpozději od roku 1865 traduje o Čehovicích. Pospíšilem uvedená kniha o Vítu Weissmanovi s nejvyšší pravděpodobností vycházela mj. z díla Bohuslava Balbína. Došlo jen k záměně dvou podobně znějících vesnic. Do historie Čehovic tak byly dosazeny děje (konkrétně pobití jezuitů v čele s Weissmanem), které se tam nikdy neuskutečnily.

Ani ze starších archiválií jsem nezjistil, jak a proč původní Čehovice zanikly. Naštěstí jsou k dispozici i některé hodnověrné údaje o starých Čehovicích. Až do roku 1784 stál v původní lokalitě starý kostel sv. Prokopa a kolem něj se rozprostírající hřbitov. Toho roku však došlo zřízením lokální kuracie k obnovení samostatné duchovní správy v Čehovicích. Z materiálu starého kostela byl v Čehovicích postaven nový kostel svatého Prokopa (dostavěný v roce 1789), ve stejné době byl v „nových“ Čehovicích zřízen hřbitov. Na starém hřbitově na kopci se tedy pohřbívalo až do jeho zrušení!

V místech, kde stál oltář starého kostela, byla v roce 1804 na náklady obce postavena kaple svatého Prokopa, aby připomínala původní lokaci obce, především pak dřívější hřbitov. Na kapli je uveden rovněž letopočet 1634, který uvádí údajný rok zničení vesnice (toto datum bylo prosazováno před badáním Vojtěcha Janouška).

V době, kdy byly likvidovány kostel a hřbitov na návrší, žili obyvatelé vesnice již přes sto let v „nových“ Čehovicích. Urbář tovačovského panství¹ z roku 1678 zmiňuje: „*Nad dědinou Čehovicemi jest také kostel tam, kde někdy staré Čehovice jsou založené byly...*“ Inventáře čehovského kostela z let 1812–1863, jež uvádí stručné údaje o historii vesnice, nezmiňují nic o řádění Bethlenových, ale ani jiných vojáků: „*V Čehovicích od nepaměti stál farní kostel sv. Prokopa. Nestál však na místě, kde nyní, nýbrž na výšině směrem k Výšovicím a Vřesovicím, kde se dnes nachází malá kaple sv. Prokopa, která zároveň označuje místo starého hřbitova. Kdysi zde stálo obec Čehovice. Později byla obec, údajně kvůli velké vzdálenosti od vody, přesunuta na místo, kde se nachází dodnes. Jen kostel se hřbitovem zůstaly osamocené na kopci*“. To jen potvrzuje mé stanovisko, že první písemnou zmínkou o vypálení Čehovic vojáky Gábora Bethlena v průběhu třicetileté války je záznam z roku 1865. Tehdy tomu bylo ovšem již déle než 200 let od konce strašlivého a dlouhého válečného konfliktu...

Zda, kdy, případně kým byly původní Čehovice zničeny, zůstává nezodpovězeno. Pokud byly opravdu vypáleny za třicetileté války, mohlo tak učinit v podstatě jakékoliv vojsko, které se v okolí obce objevilo. V případě zničení obce vojáky se s ohledem na záznamy lánových rejstříků ze sedmdesátých let 17. století jeví jako pravděpodobná varianta spíše počáteční období války než rok 1634 (vinu Švédů můžeme vyloučit, protože ti se na Moravě objevili až v roce 1642). Nelze úplně vyloučit variantu vypálení Čehovic vojsky Bethlena, nemohli přitom ale zemřít jezuité v čele s Weissmanem (ti byli pobiti v říjnu 1623 v Čejkovicích). Vyloučit se nedá ani požár způsobený neopatrností. Docela logicky zní stanovisko, že se obyvatelé Čehovic rozhodli (po případné pohromě, nebo i bez ní) vystavět obec na vhodnějším místě, poněvadž původní lokace byla kvůli nedostatku vody nevhodná pro lidská sídla.

Závěrem

Již v době, kdy jsem studoval problematiku původních Čehovic, jsem si byl vědom toho, jak těžké je vyvracet mylné údaje zakořeněné po generace. Čekal jsem však, že alespoň regionální historikové a seriózní badatelé se pečlivě seznámí s mými zjištěními. Bohužel, v jinak povedené práci *Řeč i mlčení křížů* (2017) od autorů Miloše Mlčocha a Karla A. Kavičky se bez jakýchkoliv pochybností uvádí, že původní Čehovice byly v roce 1623 vypáleny vojsky Gábora Bethlena... Mé badatelské úsilí naopak podrobněji zmínili archeologové Pavel Fojtík a Jitka Molčíková v odborném pojednání *Pravěk a raně historické osídlení katastrů obcí Čehovice, Čelčice a Skalka* (Střední Morava – vlastivědná revue, č. 40, 2/2015, s. 56–79). Rovněž autoři textu obnovené naučné stezky o Čehovicích vzali v potaz, že okolnosti zániku původních Čehovic neznáme (viz zastavení stezky poblíž kaple svatého Prokopa).

Poznámka:

¹ Čehovice patřily panství Tovačov několik staletí, proto je v obecním znaku Čehovic zubří hlava z erbu Pernštejnů, kteří byli v 16. století vlastníky panství.

Pane Hauška, jsem rád, že můžeme pokračovat v našem „dálkovém“ rozhovoru – Vy v Ústí nad Labem a já ve Václavovicích.... To jsou úžasné technické vymoženosti.

Pojďme trochu k Vaším vzpomínkám na provoz kdysi slavného bedihoštského cukrovaru. Někjaké dobové fotografie nemáte ve svém archívu?

Bohužel, je mi líto. Nemám žádné. Tatínek měl nějaké fotografie ještě na „deskách“, kterých bylo dost, ale při prodeji domu zůstalo vše tam a tím obrázky skončily v nenávratnu. Při prodeji už jsme byli všichni mimo Bedihošť a tak prodej zajišťoval můj spolužák a starosta obce Bohouš Příkryl spolu se sestřenicí Olgou.

Jaké jsou Vaše vzpomínky na cukrovar – bydleli jste v jeho těsné blízkosti.

Vzpomínám, že rodiče nám často vyprávěli o cukrovarské zahradě s rybníčkem, kde se pořádaly různé společenské akce, v altánu hrávala hudba a byl tam i taneční parket. Vchod do zahrady byl v boční zdi u cesty vedoucí k Hrubčicím a Čehovicím. Nechodilo se tedy přes cukrovar. Konaly se tu i výlovy rybníčku na jehož břehu stál „keser“, který tam byl umístěn trvale.

Provoz cukrovarnické kampaně jste mohl sledovat doslova z okna vašeho domu resp. z oken vašeho pohostinství ne?

Naše hospoda byla u cukrovaru, takže veškeré dění jsme měli opravdu jako na dlani. Když začátkem října začala řepná kampaň, začala „dunět“ i turbína. Cukrovar měl svoji turbínu a nebyl tak závislý na dodávce proudu z elektrárny. Řepa se začala svážet koňskými povozy kromě Bedihoště i z Hrubčic, Čehovic, Výšovic, Žešova – prostě z okolí. Vozy najížděly na váhu bočním vjezdem naproti hasičské zbrojnici. Řepa dopravovaná samostatnými řepnými vlaky byla dovážena přímo po cukrovarnické vlečce z nádraží. Až na „kanály“ je dopravovala cukrovarská parní lokomotiva. Po dobu kampaně byl v Bedihošti čilý ruch. Bohužel provoz cukrovaru měl v té době i negativní dopady na život v obci. Když přšelo, tak jsme se čvachtali v blátě, z cukrovarského komína se po okolí šířil popílek.... Na ekologii se tolik nehledělo. Povozy dovážející řepu se po jejím složení na kanálech přestavily pod výsypky ve dvoře cukrovaru. Zde se nasypaly na korby řepné řízky, které si potom rolníci krechtovali a v zimě se jimi krmil dobytek. Před hlavním portálem cukrovaru „u vrátnice pak bylo koryto, kterým se sypaly řepné řízky do vyprázdněných vagonů od řepy a speciální vlak tzv. „řepák“ je pak odvážel pěstitelům řepy do vzdálenějších míst např. v oblasti „malé Hané“ ke krmení dobytka.

Jak to bylo s kampaňovými pracovníky?

Na kampaň se najímali dělníci většinou z Valašska, Slováků i ze Slovenska. Měli ubytovnu na plácku u křižovatky Čehovice – Hrubčice. K nám chodili na polévku i na obědy. V hospodě vařila naše maminka. Část kampaňových dělníků bydlela také v ubytovně u kolejí.

Vesnice zejména v době řepné kampaně prostě žila ne?

Čas kampaně byl vyplněn specifickým duněním turbíny a klapotem koní s povozy. Poznali jsme, kdo má koně dobře okované a kdo ne... Jaksi navíc si rolníci ještě dováželi do cukrovaru na vozech brambory pečlivě zakryté plachtou – voznicí. V cukrovaru zastrčili pod plachtu hadici, kterou pod plachtu byla vháněna pára, pomocí které se brambory na voze „vařily“ a odváželi si je pak do krechtů k zimnímu krmení dobytka. Pro nás kluky to byl úžasný zážitek, kdy jsme potom potajmu naskočili zezadu na vůz a z podplachty si brali horké brambory a jedli. Byla to pro nás vynikající pochoutka.

Jak to bylo s kontrolou zaměstnanců cukrovaru při střídání směn? Dělaly se kontroly?

Samozřejmě. Zejména za Protektorátu byla všude přísnost. Pracovníci byli po směně kontrolováni na vrátnici. Mimo našich vrátných tam v období Protektorátu byli i němečtí strážníci. Říkalo se jim „černoprdelníci“, protože měli černé uniformy. Vzpomínám si na jednu úsměvnou příhodu, která se dlouho tradovala. Pro řízky jezdil vozká s volky. Postrój pro volky měl vyrobeny ze starých hasičských hadic. Měl je tak přizpůsobeny, že je mohl naplnit krystalovým cukrem. Sám se šel vždy na vrátnici podrobit kontrole a pak už s povozem taženým volky vyjel z brány cukrovaru. Jednou ovšem (muselo to být na udání) tito „černoprdelníci“ povoz zastavili, nařízli hadice ze kterých se pak sypal cukr. Na otázku „co to je?“ jim vozká odpověděl, že on přece za volky nemůže, neboť jsou to „volové“. Byl z toho souzen, ale dopadlo to nakonec myslím dobře.

V průběhu cukrovarnické kampaně je velká spotřeba vody. Jak se řešila tehdy situace s odpadní vodou?

Odpadní voda se tehdy vypouštěla na pole za naší zahradou. Za naší zahradou, za humny byl kanál, kterým splašky se zbytky zeminy a kořínky tekly dál do velkých nádrží. Byly 3 a přepadem voda šla do čističky, která stála u Valové, před můstkem do Hrubčic. Voda přetekla dál přes čističku do Valové. U Valové stál dům a jez, který obsluhoval pan „jezný“. Tomu domu se říkalo „hastrmanka“. Usazené bahno se zbytky vody které zůstalo po odtoku vody do Valové pěkně páchlo. Když zamrzlo, chodili jsme tam i bruslit. Říkali jsme „jdeme bruslit na „kanálky“. Domů jsme pak chodili mírně páchnoucí. Oblečení se muselo hned prát a tak jsme od bruslení museli nakonec upustit. Později se zjistilo, že voda se zbytky bahna je výborné hnojivo pro půdu. Lán pole za naší zahradou byl tedy ohrnut hrázkou kolem dokola a voda se místo do nádrží rozlila po poli. Po vsáknutí zbyla nádherná půda, kde byla vyseta kukuřice což v době závěrečné vegetace byl pro nás výborný prales sloužící k našim hrám.

Snad ještě jedna osobní vzpomínka – Po návratu z vojny jsem absolvoval celou kampaň v našem cukrovaru co by „mazač“ a kontrolor zařízení. Do mojí práce mne zasvěcoval pan Coufal z Čehovic. Byl to známý cukrovarnický „servisman“, který mne seznámil s celou technologií výroby cukru od řepy až po konec v podobě kostky cukru.

Ještě poslední dotaz týkající se cukrovaru. Co cukrovarská kašna? K našemu dětství či jinošství patřilo koupání v cukrovarské kašně před vrátnicí.

O kašně před vrátnicí bych se také rád aspoň krátce zmínil. Zejména v letních měsících byla hojně využívána ke koupání. Nejblíže koupaliště totiž bylo až ve Vrahovicích nebo ve Skalce. Zdroj vody byl neobyčejně vydatný. Voda byla poněkud „smrdutá“ - složením se podobala známé „Julince“ ve Skalce. Měla snad podobně jako Julinka také léčivé účinky, že si ji lidé napouštěli do nádob a odnášeli do svých domovů a užívali ji. Škoda, že byl později pramen zaslepen a myslím, že již nebyl nikdy obnoven. Bedihošť se tak mohl dnes proslavit třeba podobně jako Skalka.

Přejdeme nyní od cukrovaru řekněme dnešním slovníkem k bedihošťským podnikatelům, sedlákům, službám pro obyvatelstvo.

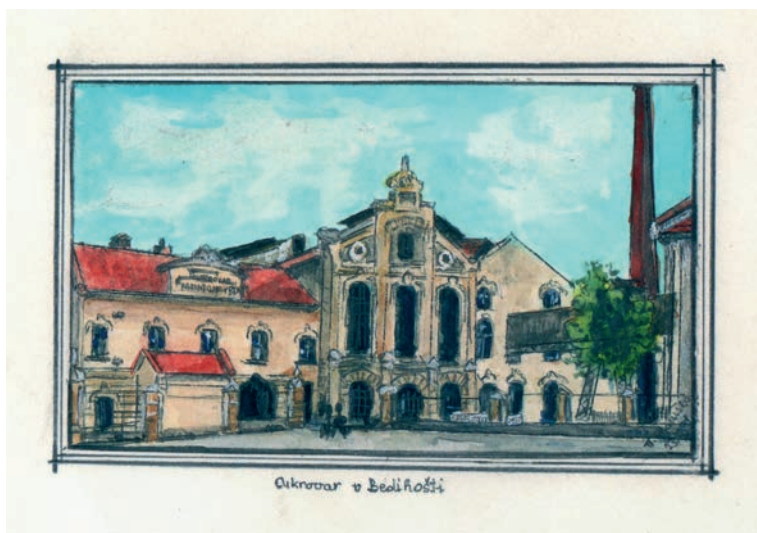
Bedihošť byl víceméně zemědělskou vesnicí. Myslím, že vesnice byla co se týká zemědělské produkce plně soběstačná. Bylo to díky řadě rolníků – ať už v Bedihošti či ve Václavovicích. O žních všude hučely mlátičky, vesnice byla plná koňských povozů, zejména pak za humny, kde vyrůstaly stohy slámy. Hnací silou mlátiček byly parní stroje - „lokomobily“, které byly potom často využívány jako pohon i k orbě. Jinak se pole obdělávaly koňmi a kravami – podle „velikosti“ sedláků....

Oblíbenou klukovskou činností bylo dovádění ve stozích se slámou..... V období dozrávání třešní, kterých bylo všude plno ať už podél silnice na Prostějov (stará silnice vedla poněkud severním směrem), kolem Valové. Silnice směr Kralice, Čehovice byly rovněž lemovány třešněmi. Dobrodružstvím pro nás bývaly závody s třešňovými hlídači, kdy jsme před nimi utíkali každý s dávkou výborných srdcovek za košílí.

Jaká byla obchodní síť v Bedihošti?

Byly tu obchody tzv. Koloniály u Novotných, u Vysloužilů – u bedihošťské kaple, obchod pana Lajčka a pana Rotta ve Václavovicích. Také tu byly tři řeznictví – u Sedláků a u Zmeškalů v Bedihošti a Novákovo řeznictví ve Václavovicích.

Jinak vzpomínám, že v Bedihošti byly celkem tři hospody - obecní, dále pak u nás - u Haušků u cukrovaru a ve Václavovicích u Vymětalů, kde byl současně i sál, kde se hrála i divadla, fungovala zde i knihovna a kdysi také Čtenářsko-pěvecký spolek SVORNOST.

A další služby?

Působily zde například i tři holičství. Byl to holič pan Grygárek – kde mu zejména v „holící dny“ pomáhala i jeho manželka paní Grygárková (dnes je v těch místech květinářství u Dvou kopretin), dále holičství pana Říhy zhruba naproti dnešní budovy pošty a ve Václavovicích pak holičství pana Skřivánka (naproti dnešnímu obchodu).

V paměti se mi vybavuje třeba krejčí pan Kvapil, švec – tuším pan Hradečný, brašnář – sedlář pan Václav Novák ve Václavovicích, který nám opravoval míče, kovář, který měl přístřešek naproti obecní hospody vedle domu patřícího tehdy Frýbortům. Rád jsem tam pozoroval jak se kovají koně, či jak se vyrábí různé zemědělské nářadí. O hodně větší pak byla Šebáková kovárna ve Václavovicích vedle holičství pana Skřivánka, stolářství pana Hudečka atd....

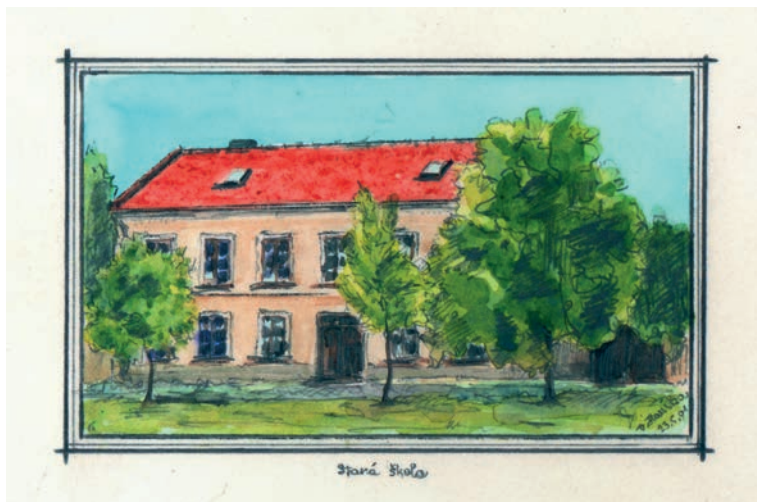
Určitě bych neměl zapomenout na známé zahradnictví pana Hanusíka. Pěstoval kromě zeleniny na polích k Prostějovu také růže. Najaté dělnice ze Slovenska pak v době sklizně otrhávaly lístečky, které se sušily k dalšímu zpracování.

Vyhlášená byla také Bébarova cukrárna – nejprve v blízkosti dnešního Obecního úřadu, ale pak si pan Bébar postavil nový dům proti dnešnímu zdravotnímu středisku. Vyráběl zde výbornou zmrzlinu, zákusky. V jejich kavárničce bylo velice příjemné posezení, které zejména o nedělích navštěvovali fajnsmekři i z Prostějova a okolí.

Byl tu i známý obchod pana Joži Hacury se sportovními potřebami a textilem. Pan Hacura byl také významným mecenášem bedihoštské házené.

Byla tehdy v Bedihošti zabezpečena i lékařská služba?

V Bedihošti tehdy velice obětavě pracoval dr. Čičatka, který měl ordinaci tam co je dnes zdravotní středisko, potom nějaký čas bylo přemístěno do Václavovic do někdejší hospody u Vymětalů. Svoji tatrovkou s pohonem na plyn (plynová bomba byla umístěna zvenku na zádi vozu za plátěnou sklápovací střechou) objížděl nejen svoje pacienty v Bedihošti, ale zajížděl i do okolních obcí – do Kralic, Hrubčic, Čehovic.... Fungovala zde i zubní ordinace – dentista pan Procházka. Takže Bedihošť už v době mého dětství a mládí byl moderní vesnicí s fungující infrastrukturou a vesnice tak byla docela soběstačná, také s velice dobrým dopravním spojením ať už autobusovým či vlakovým a vzhledem k rovinaté Hané, byla hojně k dopravě do Prostějova využívána jízdní kola.

Čtenáře našeho Zpravodaje by jistě zajímal také kulturní či společenský život v obci v době Vašeho mládí. Na co nejraději vzpomínáte?

Moje vzpomínky na tuto oblast sahají poměrně do útlého mládí ne-li dokonce dětství. V naší hospodě bylo totiž vždy něco nového i pro mne. Pokud se týká zábav a plesů, konala se zde v plesové sezóně řada společenských plesů nejen v naší hospodě, ale i v sokolovně. Rád vzpomínám na každoroční Vinobraní, které se konalo v naší hospodě. To byla hospoda vyzdobena vinnými hrozny. U stropu byly nataženy dráty a na dosah pak na nich byly zavěšeny hrozny tak, aby na ně tanečníci dosáhli. Při tanci si je mohli utrhnout. Museli však trhat opatrně. Fungovala tam totiž „police“ která když dotyčného přistihla, tak musel zaplatit „pokutu“ a ještě koupit pro taneční pár „štamprličku“. Konec zábavy byl tedy docela veselý. Nikdy se však tanečníci domů neplazili. Každý rok o Vánocích se také konala Štěpánská zábava. Všichni se těšili po dobrém vánočním jídle na trochu pohybu. Bývalo vždy plno. K tanci hrávala zpravidla kapela pana Jecha, kapelník byl z „vochtrovny“ – měl na starost závory na přejezdu do Václavovic.

Jak jsem se již zmínil výše, další velké plesy se konaly v sokolovně. Byla to vždy velká událost. Jednalo se zpravidla o plesy hasičů, sokolů a po žních bývaly vždy hojně navštívené letní Šibřinky. Parket v sokolovně byl na rozdíl od naší hospody mnohem větší, krásná stolová úprava a další pak také na přilehlém hřišti.

Musím říct, že vesnice byla vždy jednotná a lidé si vždy po večerech dlouho vyprávěli a sousedé v ulicích se mezi sebou pěkně družili....

Slyšel jsem a snad i z dětství si vzpomínám, že v Bedihošti velice dobře fungoval také ochotnický divadelní spolek. Vzpomenete si něco z této oblasti?

Já jsem po návratu z vojny – na počátku 50. let byl ještě dva roky doma – čekal jsem na práci v Praze. Založili jsme tehdy malý estrádní soubor. V repertoáru jsme měli písničky, scénky, různá kouzla předváděl pan učitel Pešák – nechal například zmizet člověka z „jeviště“ a mnoho dalších triků. Z hudebníků vzpomínám na výborného houslistu pana Bohouše Kypěnu – můj učitel na housle, Laďa Přecechtěl a já jsme střídali saxofony a klarinety, trumpetu pan Vylášek, bicí pak kolega z Čehovic. Zpívala s námi moje sestra Božena a něco já. S naším souborem jsme vyjížděli i do okolí, jako například do čelčického „dolíku“ a jinam. Já jsem pak z Bedihoště odešel a další pokračování měl na starost Laďa Přecechtěl, dnes je již bohužel v „Pánu“.

Z bedihoštských divadelníků nejraději vzpomínám na Jiřinu Matonohovou, výborného herce a komika Oskara Kypěnu. Bohužel další jména se mi již těžko vybavují. Ale vzpomínám, že každoročně nastudovali minimálně dvě představení, která měla pro velký úspěch řadu repríz i v okolí. Kulisy pro jejich představení vyráběl spolu s dalšími pomocníky zpravidla „všeuměl“ pan učitel Pešák.

Vidím, že jste se také zapojoval do kulturně společenského dění v Bedihošti po dobu Vašeho života zde. Jaké byly vaše koníčky?

Bavila mne hudba, ta mne ostatně přivedla či odvála ke studiu na průmyslovce při AMATI KRASLICE a tak jsem na „severu“ naší republiky už zůstal.... Kromě hudby mne bavilo kreslení, písmomalířství a vzhledem k svému odbornému vzdělání jsem působil v různých orchestrech jako klarinetista – saxofonista. Učaroval mě swing a dixieland... Z mého malířského archívu si Vám dovolu ukázat moje vzpomínky na Bedihošť – bedihoštská a václavovská kaple, hlavní portál cukrovaru a budovu „staré“ školy. Dlouhá léta jsem také působil jako klarinetista resp. saxofonista v orchestru „Napoleonského vojska“ a účastnil jsem se také mnoha rekonstrukcí Napoleonských bitev, zejména ve Francii, ale i v jiných zemích.

Tolik tedy asi z mých vzpomínek na moje dětství a mládí prožité v Bedihošti.

Pane Hauška, chtěl bych Vám jménem svým a jménem redakční rady Bedihoštského zpravodaje co nejsrdečněji poděkovat za Vaše vzpomínky, které jsou cenné nejen pro nás, ale věřím, že i pro občany Bedihoště a všechny čtenáře našeho zpravodaje. Vzhledem k tomu, že náš rozhovor vyjde v předvánočním čase, chtěl bych Vám za nás za všechny poděkovat a popřát pokojné prožití vánočních svátků a pokud možno ještě hodně šťastných dnů do r. 2020. Budeme se těšit na další Vaše vzpomínání pro nový ročník našeho Bedihoštského zpravodaje.

Děkuji a podobně přeji i já VŠEM občanům a čtenářům Bedihoštského zpravodaje.

Václav z Václavovic
Ilustrace: Vladimír Hauška

Tříkrálová sbírka 2020

Tak jako každý rok proběhne v naší republice Tříkrálová sbírka. Předpokládáme, že sbírka se uskuteční podobně jako v minulých letech i v naší obci v prvním lednovém víkendu. Prosíme naše spoluobčany, aby podle svých možností a uvážení přispěli do pokladničky Charity.... Nikdy nikdo z nás neví, do jaké životní situace se může dostat a bude muset vyhledat službu Charity, v jejíž prospěch se každoročně Tříkrálová sbírka koná. Výtěžek Tříkrálové sbírky měl v naší obci každoročně stoupající úroveň a věříme, že i ve sbírce r. 2020 prokážeme svoji štedrost. O výsledku sbírky budete jako vždy informováni v příštím čísle našeho zpravodaje.

Koledníky doprovází vždy osoba starší 18let, vybavená úředně zapečetěnou pokladničkou a řádným průkazem tříkrálového koledníka vystaveným odpovědným pracovníkem Charity.

Za Vaši přízeň již předem děkuji tříkráloví koledníci

ZÁVĚR ROKU NA ŠKOLE V BEDIHOŠTI

To, že se blíží Vánoce, jsme ve škole poznali už pátého prosince, kdy dětem na prvním stupni a ve školce začal roznášet nadílku Mikuláš. Maminky ze Spolku rodičů při naší ZŠ a MŠ jich tentokrát připravili téměř stovku. Předvánoční nálada panovala i v keramické dílně, kde šikovné ruce malých i větších připravovaly vánoční ozdoby, v kroužku háčkování se míhaly jehlice při výrobě zimních šál, školní sbor nacvičoval vánoční koledy. Jeho úspěšné vystoupení vánočně naladilo všechny přítomné na školním jarmarku. Jednotlivé třídy prezentovaly své vlastní výrobky. Vybírat bylo opravdu z čeho. Vždyť vlastnoručně vyrobený dárek je ten nejvděčnější! Oči přecházely nad keramickými ozdobami, vánočními dekoracemi, cukrovím..... Mnohé pořízené krásné výrobky se objeví pod nejedním vánočním stromčkem. Žáci dále nabízeli hostům čaj, limonádu i „vánoční“ párek v rohlíku. Mohli jsme si tak vychutnat v prostorách školy pravou předvánoční atmosféru. Školní družina připravila své Voňavé Vánoce. Nejdříve všichni společně s rodiči zdobili připravené vánoční cukroví. Další skupina tvořila neobvyklé dekorace na slavnostní stůl, případně k zavěšení na stromček. Děti byly i odbornou porotou v soutěži o nejlepší pomazánku připravenou maminkami. Všichni společně pak ochutnali dětský vánoční punč, houbovou polévku, vánoční zelnou i valašskou „kyselici“ a speciálně připravené tradiční vánoční pokrmy – kubu a pečená jablka. Odpoledne vyučujících, dětí i rodičů se vydařilo a v této tradici budeme pokračovat i příští rok. Velké poděkování patří dětem, rodičům, pedagogům naší školy, kteří se o zdárný průběh akcí zasloužili a po oba dny prožili společně klidné předvánoční chvíle.

Vyučující ZŠ Bedihošť

TJ Sokol Bedihošť

Vážení a milí občané,
na úvod mi dovolu informovat vás o činnosti výboru TJ Sokol Bedihošť.

Vzhledem k neutěšenému stavu sokolovny se náš výbor na schůzi usnesl na výběru nájemného v případě konání celodenních akcí. Tato částka je pouze za pronájem sálu. Bohužel jsme k tomuto kroku byli donuceni z mnoha důvodů. Jedním z nich je dlouhodobý špatný technický stav, dalším nedostatečná členská základna a finanční podpora. Peníze z pronájmu hodláme využít na drobné opravy zázemí a věříme, že v budoucnu se nám podaří získat dostatečné množství finančních prostředků na rozsáhlejší opravy. V letošním roce se nám již podařilo vyměnit staré vstupní dveře do prostoru sportbaru za nové plastové. Byli bychom rádi, aby se zde v budoucnu hosté cítili dobře a akce zde pořádané měly lepší úroveň díky zvelebenému prostředí.

V neděli 8. 12. bylo v sokolovně uspořádáno Mikulášské odpoledne pro děti. Za organizaci děkujeme manželům Kardinálovým.

V sobotu 14. 12. se na počest 100letého výročí Sokola konal v prostorách sokolovny den

Nové plastové dveře do sportbaru

otevřených dveří. Návštěvníci si vyslechli historii Sokola, pustili se do debaty s výborem, prohlédli si klubovnu a na památku každý dostal výroční vlaječku. Prestože jsme osobně roznesli pozvánky a pozvali asi 100 bývalých i současných členů Sokola, byla návštěvnost slabá. I tak bychom chtěli poděkovat malé hrstce občanů za to, že se této akce zúčastnili.

Ani v období zimní přestávky nepřestáváme pracovat s fotbalovými oddíly dětí i dospělých. Rozhodli jsme se nezakrhnout a neztloustnout a i nadále trénujeme, abychom už od začátku jarní sezóny mohli soupeřům ukázat, co v nás je. Starší přípravek pod vedením Zdeňka Hrubého trénuje v sokolovně každé úterý od 16 hodin. Mladší žáci pod vedením Martina Musila trénují taktéž v sokolovně každý pátek od 16 hodin. A mužstvo dospělých trénuje také v pátek a to od 18 hodin. V průběhu sezóny se k trenérům žákovských družstev připojil Zdeněk Pazdera mladší. Počátkem sezóny by se náš trenérský tým měl rozrůst o další dva členy, kteří jsou ve fotbalovém prostředí dobře známí. K žákům přijde Tomáš Langr a k mužům Vladimír Bednář. Věříme, že se touto spoluprací tréninky ještě více zkvalitní a my vytvoříme správný trenérský tým, který naše fotbalisty povede k vyšší fotbalové úrovni.

V našich řadách máme ovšem i jiné sportovce než fotbalisty.

Vendula Šustrová se na jaře 2019 zúčastnila plaveckých závodů, které pořádala prostějovská župa. Venda se umístila na prvním místě mezi ženami. Další naše členka, Eliška Hyblová, která běhá přespolní běh, se na jaře v Hanáckém žebříku umístila na 2. místě a na podzim byla v Hanáckém žebříku první. Celkově se umístila na druhém místě v Hanáckém žebříku 2019 v kategorii D10C.

Na závěr bych vás chtěl pozvat na 1. společenský večírek Sokola Bedihošť, který se bude konat 11. 1. 2020 v prostorách místní Sokolovny. Občerstvení a bohatá tombola zajištěna.

Za TJ Sokol Bedihošť starosta Martin Musil

Mikulášské odpoledne pro děti

Starší přípravek

Den otevřených dveří

Mladší žáci

Eliška Hyblová, druhá zleva

Sbor dobrovolných hasičů Bedihošť

Vážení čtenáři,

rád bych v krátkosti provedl ohlédnutí za dním u dobrovolných hasičů v roce 2019. Během roku vás pravidelně informujeme o akcích pořádaných hasiči. Letos i výjimečně o 125. výročí založení sboru dobrovolných hasičů v Bedihošti. Kromě pravidelných akcí se účastníme soutěží v požárním sportu dětí a dospělých. Pomáháme, kde se jen dá, např. také při akci „cvičíme pro Nikolku“, kde jsme se mohli potkat. Poslední akcí bylo uspořádání schůze pro okolní hasičské sbory, kde jsme hodnotili aktivity za rok 2019 a stanovili cíle na příští rok.

Dění kolem našeho sboru dobrovolných hasičů můžete také sledovat na facebooku – SDH Bedihošť nebo na stránkách sdhbedihost.estranky.cz.

Ke konci roku můžu také zhodnotit dění v jednotce dobrovolných hasičů v Bedihošti. Možná jste postřehli, že to byl docela náročný rok. Loni hasiči vyjžděli pouze k jedné události, a to bylo taktické cvičení. Letos doposud už k sedmi vyhlášeným poplachům, a to některé byly na více místech v jeden den (např. nebezpečný bodavý hmyz). Informace o vyhlášených událostech budu s odstupem času vkládat na facebook – SDH Bedihošť. Opravdu mi nevolejte co se děje 5 - 10 min. po vyhlášení poplachu, mám zrovna opravdu důležitější věci na práci :-). Děkuji.

Přeji vám touto cestou krásné prožití Vánočních svátků, bohatého Ježíška, klidného Silvestra, ať se ve zdraví sejdem 1. 1. 2020 u Novoročního ohňostroje. Zároveň bych vás touto cestou rád pozval na tradiční hasičský ples, který budeme pořádat 18. 1. 2020 v sokolovně Bedihošť. Přijďte nás podpořit! Vzhledem k opadajícímu zájmu o plesy, je tento možná poslední.

Závěrem musím poděkovat panu starostovi, obecnímu zastupitelstvu a dalším za to, že podporují hasiče. Musím poděkovat všem členům, kteří se zapojili do oprav našeho „Médi“, oprav a úprav naší staříčké hasičské zbrojnice (z roku 1926), budování nového přístřešku a dalších prací kolem pořádaných akcí, které znamenají stovky dobrovolně odpracovaných hodin.

Za Výbor SDH Bedihošť
Ing. Vojtěch Kuchař

TEAM Bedihošť

Druhou polovinu roku zahájil závod 6H RUN FREE Prostějov. Váša s Aldou ve štafetě zvládli během šesti hodin 61 kilometrů.

O týden později vyrazil VENCA BOYS – Váša, Libor a Luky Pilát na ultratrail Hostýnská osma.

Trasa 65 km / Rajnochovice – Tesák – Hostýn – Rusava – Rajnochovice / s převýšením 2 800 metrů. Především horko a dusno ničilo závodníky, čtvrtina z 600 závodníků do cíle nedorazila. Závěrečné kilometry byly pro Vášu a Lukyho ve tmě a lijáku. Libor jim utekl o víc jak dvě hodiny.

Míra se vydal na noční NIGHT TRAIL RUN v Novém Městě na Moravě a ve Vyškově.

V září se zúčastnili Váša a Libor závodu „Zámecký štafetový běh“ v Náměšti na Hané na podporu pro Nadaci prof. Vejvodského.

V říjnu pořádal maratonský klub Prostějov tradiční závod „přes okres Prostějov“. Na maratonskou trať se vydal Váša už po páté a Alda ve štafetě s kamarádem Ivo Bukovským z Kobylí.

Hned další víkend v Jeseníkách Zapomenuté hory – Rychleby. Trať jsme si pěkně rozdělili - Váša na trati 46km, Luky 76km a Libor na „neskutečných“ 101 km! Horské stezky, které probíhaly po hranici a zavítaly do Polska a zpět do okolí Javorníku ve Slezsku.

Závěr sezóny patřil společnému týmovému běhu na ukončení běžeckého roku s posezením.

Poděkování týmu za celoroční běh pro radost a sponzorům.

NIGHT TRAIL RUN

RUN FREE 2019

Vendy

TEAM ukončení sezóny 2019

Hostýnská osma

Až do pátku 25. srpna 1944 byly pro občany Prostějova a okolních obcí přelety spojeneckých leteckých svazů zajímavou podívanou. Lidé museli po leteckém poplachu opustit továrny a jejich kroky většinou ve spěchu směřovaly po hlavních silnicích na periferii Prostějova, aby se dostali co nejdále od potencionálních cílů náletu, které jistě hangáry průmyslových továren ve městě představovaly. Děti měly většinou radost, že jim končí kvůli poplachu předčasně vyučování, nebo jim později prázdninové volno trávené pod bezmračnou letní oblohou poskytovalo přehlídku rozličných spojeneckých a německých letadel.

Srpnové páteční dopoledne bylo slunné a teplé. Brzy po leteckém poplachu se však toho dne objevil od jihovýchodu letecký svaz americké 15. letecké armády, který čítal 71 bombardovacích letadel B-24 Liberator, 20 dvoutrupých stíhacích letadel P-38 Lightning a 47 stíhacích letadel P-51 Mustang. Tato letadla vzlétla z italských základen. Cílem bylo prostějovské letiště, které stálo americkým svazům v cestě k německým rafineriím v Horním Slezsku, neboť jej tehdy okupovala hitlerovská Luftwaffe. Nad Prostějov mělo toho dne doletět celkem 80 bombardérů, ale 8 z nich se muselo předčasně vrátit a 1 se ztratilo při cestě k cíli.

V 11.28 minut začaly na plochu letiště z výšky 6000 metrů dopadat první bomby. Kouř z hořících budov zahlíl slunce. Lidé prchali ve zmatku co nejdále od místa zkázy. Poslední bomby dopadly na cíl v 11.31 minut.

Hrůzy náletu se do paměti hluboko zaryly bedihošťskému rodákovi panu Jaromíru Vavrouchovi, který tehdy jel s koňmi podmítat strniště k náhonu svodnice: *„Od svazu se odpojila jedna skupina bombardérů, stočila se doleva a zpět do protisměru, tedy na jih. I když jsem letadla počítal, bombardérů letělo tehdy asi tři sta, přesné počty si již nemohu pamatovat, jisté však je, že většina letadel směřovala dále na sever a odpojenou skupinu tvořil jen velmi malý podíl.*

Za krátkou dobu se z původního směru, tj. od jihu, ozvalo znova mnohem silnější dunění leteckých motorů, protože odpojená skupina letadel klesla o dost níže. V dáli se ozvala detonace svědčící o výbuchu bomby. Pochopil jsem, že je zle. Koně se mi sice podařilo vypráhnout z pluhu, ale přepřáhnout je k vozu jsem už nestihl.

Byly blíže a blíže a v tom jsem najednou uslyšel svištivý zvuk padajících bomb. Zrak jsem upřel na první hangár. Nejprve jsem viděl padat bombu, a pak se ozval výbuch. Hangár dostal přesný zásah. Trosky vyletěly vysoko do vzduchu. Z letiště se začal valit kouř, který zaclonil slunce. Setmělo se jako při té nejtemnější bouři. Bezprostředně na to padaly další bomby na ostatní objekty letiště a rozpoutalo se úplné peklo. Země se otřásala pod výbuchy bomb.

Pak se již vše odehrávalo ve zlomcích sekund. Koně se splášili a zběsile uháněli pryč směrem k Václavovicím. V nastalé hrůze jsem utíkal po polní cestě domů. Moji úzkost a paniku ještě zvyšoval zvuk padajících odjišťovacích zařízení bomb. (V té době jsem samozřejmě netušil, že se jedná právě o toto zařízení.) Napadlo mne, že nastal konec mého života. Měl jsem štěstí, že americká letadla přesně zasahovala vojenské cíle. Když jsem pádil kolem jámy s protiletadlovým kulometem, viděl jsem, že zbraň je opuštěná a vojáci se ustrašeně krčí těsně u stěny. Dokonce jsem měl na moment nutkání skočit se k nim schovat, ale byla to jen taková zoufalá myšlenka, již jsem nepodleh. V ruce jsem pořád křečovitě držel bič. Nešlo jej pustit z ruky. Než jsem doběhl na okraj Václavovic, tak už bomby nepadaly. Otrnulo mi. Zde jsem dostihnul své koně, jimž jsem shodou náhod nadběhl a zkrátil si tak oproti nim cestu a na jednoho z nich jsem nasedl. Cesta domů přes Václavovice probíhala už bez problémů.“

Protiletecká obrana samotného letiště byla nedostačující. Ze startovacích drah letišť ve Vyškově, Stichovicích a Prostějově se vzneslo přibližně 20 německých stíhaček. V Prostějově tehdy konkrétně sídlila operačně-výcviková skupina I./SG 152 vybavená stíhacími letadly Fw 190. Odpor německých stíhačů byl předem marný. Dalo by se říci, že jejich odhodlání utkat se s početnější přesilou amerických stíhačů, se rovnalo sebevraždě.

Jedním z těchto nepřátelských německých pilotů byl i velmi zkušený 31letý instruktor Lt. Willy F. Gumpert, který za války dosáhl 20 vzdušných vítězství. Sotva se však vznesl se svým strojem Fw 190A-6 ze startovací dráhy prostějovského letiště, všimli si ho dva američtí stíhači. Německé letadlo ani nestačilo nabrat výšku a rychlost, a již na něj dopadaly první střely. Po chvíli začal vycházet z motoru kouř a německý pilot ztratil nadvládu nad letadlem. Letadlo narazilo do budovy č.p. 5, která byla sídlem tehdejší četnické stanice v Bedihošti. Zcela zdemolován byl byt bývalého strážmistra Františka Karhana v prvním patře v pravé části budovy, neboť se trosky letounu po dopadu vzňaly, a z toho důvodu začala vybuchovat nevystřelená munice z letadla. Také byt dalšího strážmistra Rudolfa Fejta byl zčásti poškozen. Škody na bytu strážmistra Františka Karhana se vyšplhaly na 108 tisíc protektorátních korun.

S podivem nezahynul žádný z četníků na stanici, přičemž jeden si zachraňoval život skokem z prvního patra do koruny stromu před budovou a utrpěl jen psychický šok. Po náletu byl kolem místa nehody utvořen vojáky neprodyšný kordon. Torzo těla Lt. Gumperta bylo vytaženo místními hasiči a odvezeno příslušníky posádky z letiště.

Poslední okamžiky tohoto pilota zaregistroval u Čehovic Vít Lochman: *„Ležel jsem v bramborovém poli na kopci u cesty vedoucí ke kapličky sv. Prokopa a sledoval jsem vzdušné souboje. Najednou se asi 20 metrů nade mnou objevila německá stíhačka a za ní střelící americká stíhačka. Nábojnice z tohoto amerického letadla dopadaly vedle mne na pole. Po chvíli se německý pilot v křeči vzepjal v kabině letadla a pak jej natočil na bok pravým křídlem dolů. Těsně minul komín cukrovaru v Bedihošti a následně dům Frištenských a dopadl do četnické stanice.*

Poslední okamžiky německého pilota zaregistroval i již zmiňovaný pan Vavrouch: *„Když jsem došel až k naší stodole, kde si koně převzal můj otec, tak jsem uslyšel výstřely z palubních zbraní. Otočil jsem se a zahlédl dvě americké stíhačky, jak pronásledují a střelí po jedné německé stíhačce. Proletěly rychle tak nízko nade mnou, že bylo na letadlech dobře vidět americké identifikační znaky a v každém*

kokpitu hlavu pilota. Souboj trval jen chvíli.“

Nalétávání bombardovacího svazu pozoroval od mostku u bedihoštského hřbitova s dalšími králíckými kluky Adolf Rozehnal: „Letadla přilétávala od jihovýchodu. Vzápětí se ozvala sporadická protiletecká obrana z letiště. Hleděli jsme na tu podívanou z břehu Valové. a sledovali jsme, jak se německá letadla zdvihla ze startovní plochy. Najednou se spustily letecké bomby a my jsme cítily mohutné otřesy země. Měli jsme takový strach, že jsme se snažili zachránit útekem k hospodě v Králíckém háji.“

Podobně viděl nálet a letecký souboj další bývalý rodák z Bedihoště Vladimír Hauška: „Toho dne jsme si šli společně s bratrem Milanem nechat opravit k panu Haluzovi do Čehovic kola. Ve chvíli, kdy jsme byli za rozcestím do Čehovic, se z oblohy ozval nepředstavitelný hukot. Svist bomb z letadel nás vyděsil. Zalehli jsme do příkopy u cesty. Najednou se ozvaly obrovské rány a země se zachvěla. Pár německých stíhačů stačilo vystartovat. Ve vzduchu letěl Němec a hned za ním 2 američtí stíhači. Hnali ho směrem k Hrubčicím. Po náletu jsme spěchali do místa, kde skončil německý stíhač.“

Také František Komárek z Václavovic utíkal k místu nehody od břehu Valové, kde se ukrýval v době náletu: „Děni na místě havárie jsem pozoroval s dalšími zvědavci od obecní studny na hlavní silnici. Dál už nikdo nesměl jít. Oblast hlídali vojáci, kteří přijeli z letiště. Chovali se poměrně slušně a na lidi neřvali, že by se měli rozejít. Levá strana četnické stanice byla sice jen trochu začerněná kouřem, zato pravá strana budovy byla pobořená nárazem stíhačky. Před pravou stranou domu stály dvě hrušně, ta více napravo byla úplně ohořelá. Trosky letadla odstraňovala odklízecí četa. U studny, kam už jsme nesměli jít, bylo to asi 3 metry ode mne, ležela papírová krabice z cukrovaru původně určená na padesát kilo cukru. Jeden z vojáků přišel ke krabici a pomocí červené lopaty si pootevřel víko krabice, aby do ní nahlédl. Raději jsem se otočil, abych to neviděl. Povídal se totiž, že v ní leží torzo zahynulého pilota.“

Josef Slováček, který se běžel podívat na místo dopadu velmi brzy po nehodě, si pouze pamatuje na zápach ze spáleniště trosek domu, oleje a paliva ze zničeného letadla.

Spolužák pana Komárka Josef Čundrla nebyl o nic méně zvědavý, co se děje ve vzduchu i na zemi na letišti: „V den náletu jsem stál s Olinem Vařekou u Kavičkovy vily blízko bedihoštského nádraží. Z dálky byly již slyšet motory letadel. V tu chvíli projížděl kolem nás nějaký pán na kole a křičel, aby lidé otvírali okna, že se bude bombardovat. Bombardovat? Pomysleli jsme si. Tak hurá směrem na letiště. Jak lehkomyšlní jsme tehdy byli. Když jsme po polní cestě oběhli zezadu Václavovice a dostali se poblíž stojánky, tak nás letadla dostihla a začaly se z nich sypat bomby. Vypadaly z té výšky jako zrnka máku. První bombardéry zasáhly hangáry. Rychle jsme se otočili a pelášili zpátky směrem pod železniční most za nádražím. Zahlédli jsme také, jak se podařilo dvěma Fw 190 z letiště vzlétnout. Jedno se po startu stočilo doprava směrem na Výšovice, druhé se stočilo doleva. To druhé se hned dostalo do spárů dvou amerických stíhačů. Ani nestačilo trochu vystoupat a už dostalo zásah. Proletělo nad parkem a spadlo do prvního patra četnické stanice. Když jsem se po náletu šel podívat na místo havárie, tak jsem viděl na levé straně sousedního domu Frištenských tři díry ve zdi, které nejspíše udělaly střely z Fw 190, když pilot držel ve smrtelné křeči spoušť. Další bombardéry zasahovaly letištní plochu a zdálo se, že mají spadeno i na cisterny, které se v tom zmatku snažily ujet z letiště ve směru od Knížecího rybníka po polní cestě do Bedihoště a dál na Kralice a Hrubčice.“

Po bombardování jsem se šel podívat k četnické stanici. Dál než na křižovatku ke studni se z bezpečnostních důvodů nikdo nedostal. Kolem dohořívajících trosek letadla a budovy pobíhali hasiči. Vojáci tu ještě nebyli.“

Tento příběh přímo z úst pana Čundrly a Komárka si letos 5. října vyslechl i dnes již 78letý syn tohoto pilota Horst Gumpert se svou manželkou Annou a synem Svenem přímo na místě dopadu letadla za doprovodu amatérského historika MVDr. Zdeňka Bezrouka z Klubu vojenské historie Dukla z.s., bedihoštského starosty Jiřího Zipse.

S pokorou a přáním, aby se již nikdy takovéto válečné události nemusely opakovat, poděkoval na zdejším obecním úřadě pan Gumpert všem zúčastněným. S dojetím pak poslouchal vyprávění o posledních chvílích svého otce a byl překvapen, že si ještě někdo dokáže vzpomenout na takové události a ty pak zaznamenat. Poté sám na otce zavzpomínal, i když jej znal spíše z vyprávění, fotografií a dopisů, protože o něj přišel, když měl teprve 3 roky. „Po studiu gymnázia v Siegburgu začal můj otec pracovat v rodinném pivovaru. Když však hospodářská krize začala podnik táhnout ke dnu, odhodlal se splnit svůj dětský sen, stát se pilotem. V roce 1936 se přihlásil k Luftwaffe. Před válkou nejprve sloužil u protileteckých zbraní, pak se však již začal například učit létat s letounem Fw 44 Stieglitz. Za války úspěšně létal na střemhlavém bombardéru Ju 87 Stuka a díky svým úspěchům obdržel mj. i Německý kříž ve zlatě. Na konci roku 1942 začal létat na bitevním Fw 190. Svého otce jsem jel s matkou z rodného města poprvé a naposledy navštívit do Prostějova na podzim roku 1943. I cesta byla spletitá, protože nás zastihl cestou vlakem letecký útok. Přestože jsem měl jen pár let, pamatuji si, že mne otec vzal na letiště a posadil do kabiny svého letadla. Pak si jen pamatuji matně, že jsme spolu stáli mezi hangáry letiště. Samotný otec jezdil dvakrát do roka domů za námi.“

Otcovo tělo bylo po havárii zpopelněno a byl později pohřben v urně v rodném Siegburgu.

Matka o otci po válce nikdy moc nemluvila a já patřil ke generaci dětí válečných vdov, které si musely ve zničeném poválečném Německu vystačit se skromnou stravou ze zahrady a pole.“

Na závěr je ještě nutno podotknout, že podle souhrnné zprávy amerických leteckých jednotek, které se náletu zúčastnily, ten den sestřelili američtí stíhači celkem 8 německých Fw 190 bez vlastních ztrát a americké bombardéry svrhly na letiště celkem 175 tun bomb. Byly zasaženy 4 hangáry, administrativní budovy a dílny. Na letištní ploše bylo zničeno 9 letadel. I přesto všechno bylo zabito jen 7 německých vojáků a 2 civilisté, dalších 25 lidí utrpělo různě těžká zranění.

Zajímavostí je, že mimo tento den si hlavně poslední žijící pamětníci z Bedihoště a Kralic na Hané vzpomínají na smrtelnou nehodu stíhacího letadla Fw 190, které dopadlo na podzim 1944 u svodnice na okraji Kralic a část letadla se roztřístila o budovu králíckého statku. O tom však podrobněji v jiné vzpomínce.

Použité prameny:

- 1) BEZROUK, Zdeněk, Jaroslav DVOŘÁK, Jaromír KOUŘIL a Radek KIRCHNER. *Pod pásy tanků, pod křídly letadel: ve fotografiích, dokumentech a vzpomínkách k 70. výročí osvobození Prostějovska*. Prostějov: Klub vojenské historie Dukla, 2015. ISBN 978-80-260-9724-2.
- 2) BEZROUK, Zdeněk, Jaroslav DVOŘÁK a Radek KIRCHNER. *Pod říšským vysílačem Donau*. Prostějov: Klub vojenské historie - Dukla, 2018. ISBN 978-80-906734-0-3.
- 3) ŠAŠEK, Jiří. *Zapomenuté letecké bitvy: souboje na protektorátní obloze v roce 1944*. Cheb: Svět křidel, 2016. ISBN 978-80-7573-001-5.
- 4) Air Force Historical Research Agency, Maxwell, USA
- 5) SOKA Prostějov, ONV Prostějov I. díl, inv.č.373, Příhlášky válečných škod, Bedihošť
- 6) Soukromý archiv Zdeněk Bezrouk (korespondence, audio- a videonahrávky s pamětníky)

Německý jednomotorový stíhací letoun Focke-Wulf Fw 190

Německé cvičné letouny Bücker Bü 181 Bestmann nad prostějovským letištěm, dole na zemi jsou patrné bývalé československé hangáry typu Pícha I.

Lt. Willy F. Gumpert

Otec a syn Gumpertovi na začátku roku 1944

Horst Gumpert se svojí ženou na návštěvě v Bedihošti

Horst Gumpert se svou manželkou Annou a synem Svenem přímo na místě dopadu letadla za doprovodu amatérského historika MVDr. Zdeňka Bezrouka z Klubu vojenské historie Dukla z.s. a bedihošťského starosty Jiřího Zipse.

MVDr. Zdeněk Bezrouk
KVH Dukla Prostějov z.s.
Zdroj foto: Archiv Zdeněk Bezrouk
(10.12.2019)

Prosba na konec. Pokud by měl někdo z občanů Bedihoště fotografie původní budovy četnické stanice v Bedihošti někdy z období 1930-1945, tak bych jej chtěl poprosit, jestli by mi ji neposkytl k okopírování. Situování budovy mezi hospodou a Frišenského domem za stromy je tak nešťastné, že jsem doposud žádnou fotografii ani pohlednici z tohoto období nenašel. Moc bych Vám byl vděčný.

Vzpomínka na Janu Hanzelovou...

Milí čtenáři,

velká většina z vás se těšila na pravidelné příspěvky paní Jany Hanzelové – zejména na recepty z jejího kulinářského umění a také mnoha praktických rad pro zjednodušení domácích prací.... Neradi bychom, aby tato velmi oblíbená rubrika založená paní Janou, zmizela z našeho zpravodaje. Vybízíme tímto naše čtenáře, zda by někdo z vás nebyl ochoten v této činnosti pokračovat. Byli bychom velice rádi.

Ale abychom aspoň částečně pokračovali ve stopách Jany, přijměte několik receptů, které jsem vybral z více než 60 let staré kuchařky. Vzhledem k tomu, kdy naše poslední číslo roku 2019 vyjde, budete už mít napečeno a budete mít jistě už sestavené i vánoční menu, tak přijměte několik málo receptů na novoroční přípitek či novoroční koktejly a jeden koláč ke kávičce:

Ananasový cobbler:

Poměr: 2cl citrónového cukrového sirupu, 4cl ananasové šťávy, 1dl bílého vína nebo ovocného moštu, ananas, dvě sklenice ozdobené pomerančem nebo citrónem a naplněné ledem.

Postup: Citrónový sirup, ananasovou šťávu a víno nebo mošt lehce promícháme v šejkru a směs nalijeme do ozdobených a ledem naplněných sklenic. Povrch nápoje obložíme na kostičky nakrájeným ananasem. Z uvedeného množství uděláte dvě porce.

Šampaňský cobbler:

Poměr: Led, šampaňské víno (sekt), 1cl cukrového sirupu a kompotovaný ananas.

Postup: Sklenice naplníme asi do poloviny roztlučeným ledem, na něj rozložíme na kostky nakrájený ananas, přelijeme cukrovým sirupem a pak sklenici opatrně dolijeme šampaňským vínem. Podáváme se slámkou a lžičkou.

FLIPY (FLIPS)

Flip je míchaný nápoj amerického původu, který se připravuje zpravidla studený, někdy však i horký. Podstatou bývá čerstvé syrové vejce nebo jen žloutek. Proto je třeba tento nápoj buď dobře protřepat, nebo rozmixovat. Flip naléváme do hlubších vysokých sklenic se stopkou. Flip musíme podávat ihned po zhotovení, neboť jinak ztrácí nejen na vzhledu, ale i na chuti.

Brandy flip:

Poměr: Šejkr, dvě polévkové lžíce ledu, 1 vejce, šťávu z poloviny pomeranče, 1 cl cukrového sirupu, 5 cl koňaku a muškátový oříšek.

Postup: Do šejkru vložíme led, vejce, přilijeme vše ostatní, dobře protřepeme a nalijeme přes sítko do sklenice. Na povrch nastrouháme nepatrně muškátového oříšku. Uvedené množství je na jednu porci.

Burgundský flip:

Poměr: Šejkr, dvě polévkové lžíce ledu, 1 vejce, 2cl pomerančového cukrového sirupu, 1cl rumu, 1 dl červeného burgundského vína a muškátový oříšek.

Postup: Příprava je shodná jako u brandy flipu.

White rose flip:

Poměr: Šejkr, dvě polévkové lžíce ledu, 1 bílek, 1cl cukrového sirupu, kávová lžička citronové šťávy, 2cl třešňovice, 2cl ginu, z bílku ušlehaný sníh a trochu mletého cukru.

Postup: Do šejkru vložíme led a bílek, přilijeme cukrový sirup, citronovou šťávu, třešňovici a gin. Vše dobře v šejkru protřepeme a nalijeme přes sítko do sklenice. Povrch nápoje ozdobíme čepičkou sněhu z ušlehaného bílku a poprášíme mletým cukrem. Podává se slámkou a lžičkou.

Silvestrovský nápoj:

Poměr: Šejkr, sklenice, led, 1dl silné černé studené kávy, 2cl koňaku, 2cl vína Sherry a lžička smetany.

Postup: Do šejkru vložíme led, přilijeme černou kávu, koňak, víno a smetanu. Lehce protřepeme a přes sítko lijeme do vyšší sklenice. Podáváme na zakončení silvestrovské večeře nebo jako silvestrovský přípitek.

Mřížkový koláč s tvarohem

50 dkg polohrubé mouky, 1 Hera, 5 dkg mletého cukru, 1 prášek do pečiva, 3 vejce, 1 žloutek na potřeni

Náplň: ½ kg tvarohu, 25 dkg mletého cukru, 1 dcl mléka, 1 vejce, švestková povidla

Ze surovin vyrobíme těsto, necháme ½ hodiny odpočinout a poté rozdělíme na tři části, z nichž jedna bude menší. Z částí vyválíme pláty, první dáme na vymazaný a moukou vysypaný plech, potřeme tvarohovou náplní. Druhý plát dáme na tvarohovou náplň a potřeme povidly. Třetí plát krájíme na kousky a vytváříme na povidlové náplni mřížku. Poté mřížku potřeme žloutkem. Pečeme ve vyhřáté troubě na 160° C asi 30 minut.

Tipy a triky

- Žloutky se rychleji spojí s cukrem, jestliže je třeme v nahřáté míse
- Při použití mleté kávy do krémů a těsta kávu krátce nahřejeme, bude voňavější
- Mandle se snadno rozpůlí, když je namočíme na několik hodin do studené vody, poté je spaříme, sloupneme a rozpůlíme nožem

A ještě několik dobrých rad do Nového roku:

Pozitivní postoj, šťastná osobnost, to není člověku vrozené, ale člověk se o to může ve velké míře sám přičinit.

I děti je třeba vést k tomu, aby si povídaly samy se sebou, rozebíraly negativní události, posuzovaly jejich příčiny, pozorně se nad nimi zamýšlely. Tak se člověk už v raném věku naučí poznávat vlastní chyby a omyly. Vytváří si souvislosti mezi tím, co cítí a jak myslí.

Optimismus ani v nejmenším neznamená životní postoj „já mohu všechno“. Jde právě o to, přiměřeně se vyrovnat s realitou. Je třeba se naučit vidět v sobě samém jedinečnou osobnost. Střízlivá sebeúcta pomůže člověku překonat neúspěch.

Pro každou situaci se snažte najít dvě možnosti, dva různé způsoby jednání, a potom se rozhodněte pro lepší z nich.

Zakažte si negativně myslet. Sem tam se sice rozčílíte, ale to přejde. Řekněte každému jasně svůj názor, neduste nic v sobě, neužírejte se tím.

Necouvejte před skutečností, nezavírejte před ní oči. Člověk musí počítat s tím, že přicházejí i nepříznivé jevy a neúspěchy, ale existuje i možnost na ně působit a obracet je ve svůj prospěch.

Vydýchejte stres ze sebe. Vzpřímeně se posaďte, nebo postavte a zhluboka se nadechněte tak, abyste cítili, jak se vám napíná bránice a břicho. Potom právě tak vědomě zhluboka vydechněte. Utečte stresu třeba tím, že se každý den vydáte ostřejším tempem na procházku. Pamatujte, že i vůně dokáže zahnat stres. Éterické oleje, například růžový nebo meduňkový, působí prostřednictvím čichu na nervový systém v mozku a tak uklidňují.

Poslouchejte hudbu, zlepší vám náladu, dokáže uklidnit a dodat další chuť do života!

Smích pomáhá proti vysokému krevnímu tlaku. Zpočátku sice stoupne, ale potom klesne pod běžnou hodnotu. Současně se zlepší dýchání, do plic se dostane více kyslíku. Smích také posiluje imunitní systém. Uvolňuje hormony štěstí, podporuje produkci obranných buněk. Současně proudí tělem bolesti mírnící endorfin. Smích oživuje líné trávení, ovlivňuje tvorbu trávicích šťáv a tím i pohyb střev. Srdečný smích působí lépe než pilulky nebo kapky proti zácpě. Víte, že smích zeštíhluje? Hlasitý smích uvede do pohybu více než 80 svalů od hlavy až po břicho, takový trénink nahrazuje i jógu. Věda, která se zabývá smíchem se jmenuje GELOTOLOGIE.

Smějte se proto často a s chutí, protože smích je nejlepší lék proti stresu!!!

Václav z Václavovic

Redakce Bedihošťského zpravodaje přeje proto všem svým čtenářům rok plný úsměvů a tím i štěstí a zdraví!!!

Betlémské světlo v Bedihošti

Tak jako v minulých letech si budou moci i letos naši občané přinést do svých domovů betlémské světlo, které bude rakouskými skauty dopraveno z Betléma do Vídně a z Vídně pak českými skauty bude rozvezeno do celé naší republiky a tudíž i k nám do Bedihoště

K převzetí betlémského světla se sejdem jako v minulých letech u kapličky sv. Václava ve Václavovicích v pondělí 23. prosince 2019 v 17 hodin

Věříme, že si kromě odnesení betlémského světla zazpíváme opět i koledy, děti si mohou přinést případně svoje hudební nástroje – například flétny a mohou nás doprovodit. Na zahřátí se budeme snažit připravit horký čaj či něco „silnějšího“. Budete-li mít nějaké vánoční sladkosti „navíc“, vezměte je s sebou na ochutnávku. Kromě lucerničky se svíčkou si v rámci ekologie přineste i hrníček do kterého vám nalijeme horký nápoj.

Věříme, že tak společně přivítáme letošní vánoční svátky.

Napsali o nás

Divočina v Bedihošti: Sudího po výhře Olšan hlídala policie!

23.10.2019

Divokou dohru mělo, a ještě také bude mít, fotbalové utkání III. třídy prostějovského okresu, ve kterém Olšany nakonec zvítězily v Bedihošti 2:1. Podle domácích za vydatné pomoci rozhodčího Karla Landy, který po zápase musel rychle prchat do šatny, aby nepřišel k úhoně a nakonec hřiště opouštěl až za asistence přivolaných policistů.

Pohledy na sled a průběh událostí se, jak to bývá v podobných případech obvyklé, hodně různí. V případě hlavního arbitra si musíme (zatím) vystačit se zprávou o utkání. „Vše jsem popsal tam a v souladu s regulami fotbalové asociace se nemohu až do rozhodnutí disciplinární komise k utkání vyjadřovat,“ prohlásil šestadvacetiletý Landa, kterého se podařilo redakci kontaktovat. Podle něj se po skončení zápasu musel zamknout v kabině, kam se na něj dobývali hráči, fanoušci i funkcionáři Bedihoště. Dále mu měli vyhrožovat, že si na něj počkají, proto požádal i o zrušení delegace k utkání, které měl pískat odpoledne. A také přivolal policii.

„Bylo to nafouknuté divadlo, které z toho rozhodčí sám udělal. Bylo to zbytečné,“ tvrdí naopak předseda bedihoštského oddílu Martin Musil. Proč ta nevole? Domácím se nelíbila odpískaná penalta pro Olšany, ze které favorizovaní hosté vyrovnali na 1:1, ani vyloučení domácího veterána, bývalého prvoligového útočníka Ludka Zdráhala. Emoce prý ale rozjitřil především neodpískaný pokutový kop těsně před koncem za stavu 1:2 pro údajnou hru rukou. „Penalta pro Olšany byla vymyšlená, ovšem neodpískaná penalta pro nás v závěru, to byl vrchol. Byla to ruka, kterou musel každý vidět z jakéhokoliv úhlu. Přirovnal bych to k tomu, kdy volejbalista smečuje,“ prohlásil Musil.

Ruka, kterou musel každý vidět. Hru rukou signalizoval hlavnímu Landovi i pomocný rozhodčí z domácího klubu Martin Pospíšil.

„Sudí na to ale nedbal a měl mu prý říct, že si to bude pískat podle sebe. Tak po něm asistent hodil praporek a řekl mu, že je tam tedy zbytečný a může jít domů,“ popsal bedihoštský předseda. „Můj názor je takový, že Olšany avizovaly dopředu, že chtějí za každou cenu zpátky postoupit. Zatím kromě jednoho zápasu všechno vyhrály, ale u nás je k výhře musel dotlačit rozhodčí,“ doplnil.

I na dění po zápase v kabinách měl jiný názor než arbitr. „Asi se bál, tak si zavolał policii, ale nikdo na něj nečekal, byli tam pořadatelé. Na dveře mu zabouchali, to je pravda, ale nikdo se na něj nedobýval. Poníčené už byl předtím,“ tvrdil Musil.

Bedihošť každopádně za divokou dohru bude čekat trest, o kterém rozhodne disciplinární komise. „Dá se očekávat pokuta, to je asi jasné. Uvidíme,“ uvažoval Musil. Jasněji by v celém případě mělo být koncem týdne. Ve středu zasedá sportovně-technická komise, ve čtvrtek disciplinářka.

Rozhodčí "divočiny v Bedihošti": Když se na vás žene 30 lidí, není to příjemné

7.11.2019

Velké vášně vyvolal před dvěma týdny zápas prostějovské okresní soutěže mezi Bedihoští a Olšany. Hlavní rozhodčí Karel Landa po utkání končil v zamčené šatně, do které se dobývali diváci a k bezpečnému odchodu si přivolal policisty.

„Byl to nejhorší zážitek, který jsem měl. Od pískání mě to ale neodradilo. Když se ale na vás žene třicet rozčilených lidí a dobývá se pak k vám do šatny, tak to opravdu není příjemný pocit,“ řekl sudí Karel Landa, kterému ze strany fotbalové asociace bylo nejprve doporučeno, aby se k záležitosti podrobněji nevyjadřoval, dokud nerozhodne disciplinární komise. Proto k rozhovoru svolil až nyní.

Od zápasu v Bedihošti už nějaký čas uplynul. Jak se na události s ním spojené s odstupem času díváte?

Samozřejmě jsem si to všechno v hlavě od té doby několikrát promítal. Zážitek to byl samozřejmě hodně nepříjemný. Musím ale hned na začátek říct, že za svými rozhodnutími si stojím, i když mě mrzí, jak to celé nakonec dopadlo.

Kde se podle vás začalo schylovat k průšvihů?

Myslím si, že to bylo vyloučení hráče Ludka Zdráhal. Pan Zdráhal je bývalý prvoligový výborný fotbalista a mimochodem také bývalý kolega rozhodčí, ale zkrátka chtěl do mého rozhodování od začátku mluvit. Nejdřív za to dostal žlutou kartu, potom za faul druhou. Pro tamní diváky je to určitě ikona a miláček, ale myslím si, že jeho chování bylo nedůstojné. Při odchodu ze hřiště obešel snad celý stadion nebo celou Bedihošť, aby si se všemi povykládal, jak je to možné, že jsem si ho dovolil vyloučit. Já bych od takového hráče čekal, že se bude chovat jinak a spíš půjde příkladem. Pískal jsem a znám několik bývalých hráčů. Namátkou třeba Petra Švancar, který hraje za brněnský Start. Tito hráči jsou spíš schopní rozhodčímu na hřišti pomoci. To pan Zdráhal bohužel moc nepředvedl, spíš naopak.

Konflikt však vyvrcholil až v závěru zápasu, kdy jste Bedihošti podle vyjádření jejich funkcionářů upřel penaltu za ruku.

Četl jsem to a nesouhlasím s tím vyjádřením. Pískám dlouho na to, abych rozlišil jasnou hru rukou, volejbalovou smeč, o které mluvili, a hru ramenem. Ale na to asi budeme mít názory. I s odstupem času tvrdím, že to pokutový kop nebyl. Ale OK, беру to. Každý má právo na názor a připouštím, že to někdo mohl vidět jinak.

Pomezní rozhodčí vám prý signalizoval, že viděl ruku.

To je další věc, která je komplikovanější. Rozhodčích je málo, takže v nejnižších soutěžích jen výjimečně jezdíme ve třech. Obvykle tedy na zápas jede jen hlavní rozhodčí a na čarách jsou pak tzv. Pomocní oddíloví rozhodčí. A víte, jak to je. Byla devadesátá minuta, byl to rozhodčí z domácí strany a já byl přesvědčený, že jsem situaci viděl dobře. Chtěl bych se ale ohradit proti tomu, že jsem měl údajně prohlásit, že si budu pískat, jak chci já. To určitě není z mých úst.

Konzultovali jste tu situaci spolu?

Prakticky ne. Já jsem mu mohl říct jen něco ve smyslu, že jsem to viděl líp, ať dá praporek dolů. On jej zahodil a šel pryč.

Nakonec všechno vyvrcholilo tím, že jste skončil zamknutý v šatně a zavolal policii...

Už při odchodu ze hřiště jsem viděl, jak se lidé srocují a skoro sprintují směrem k šatnám, tak mi bylo jasné, že bych měl přidat do kroku. Pak přišly nějaké údery do dveří, tak jsem zamknul kabínu.

Jak dlouho jste byl takhle zamknutý?

Opravdu nevím, ten čas běží v takové chvíli jinak, ale pár minut. Jeden z funkcionářů mi pak řekl, že mám zavolat policii, že to bude nejlepší varianta. Tak jsem to udělal.

Bál jste se?

Přiznávám, že jsem byl rozrušený. Nic příjemného to nebylo. Víte co, každý máme svou práci, fotbal nás neživí. Nikdo neví, co se mohlo stát a skončit třeba na neschopence.

Jak jste policistům vysvětloval, co se děje a že by měli přijet?

No bylo to lehce úsměvné. Představil jsem se mu, že jsem rozhodčí utkání a diváci se na mě snaží dobýt do kabiny. Málem jsem je ale omylem poslal na hřiště Otaslavic, naštěstí jsem si uvědomil, že jsem udělal chybu, tak jsme si to včas vysvětlili.

Co se dělo když policisté přijeli?

Když hlídky dorazily, tak už byl docela klid. Na druhou stranu tam v rohu stále pan Zdráhal a několik domácích fanoušků zůstávalo a stále měl nějaké řeči. Strážníci je museli uklidňovat.

Na vlastní žádost jste pak neodjel pískat odpolední utkání, že?

Chtěl jsem předejít nějakému problému, protože jsem v Bedihošti slyšel fanoušky, že si na mě na tom odpoledním zápase počkají.

Měl jste už někdy podobný problém?

Snad jen jednou jsem zažil větší problém, ale posléze jsme si to vyříkali a dnes si spolu dáme i pivo. Je to v pohodě. Rozhodně to nebylo za účasti policie. Tady v Bedihošti to bylo suverénně nejhorší, co jsem zažil. Když se o tom psalo v novinách, tak se mi pak ozývali i lidi na Facebooku. Někteří se zajímali, jiní mě uráželi. Dotklo se to i mých nejbližších. Nemyslím si, že by to bylo na nižších soutěžích úplně obvyklé. Je pravda, že agresivita vzrůstá a sportovní kultura jde trochu do kytek. Fotbal v Česku i na této úrovni byl vždycky fenomén a můj pocit je, že to začíná mizet.

Kde je problém?

Zajímavé je, že třeba na první nebo druhé lize platí omezení ohledně prodeje alkoholu. Na těch nižších soutěžích to prakticky nejde uhlídat a pak se stává, že dochází k takovým incidentům. Spousta lidí to má tak, že jsou frustrovaní z práce a z politiky a ze všeho a pak se na fotbal jdou vyřvat.

Uvažoval jste o tom, že byste třeba s pískáním po tomto incidentu skončil?

Neodradilo mě to. Pískám pořád dál. Ujasnil jsem si to, v hlavě a ve svém okolí ale jsem docela přesvědčený, že pokud by se mělo něco podobného opakovat, tak skončím.

CO SE V UTKÁNÍ STALO?

Hostující Olšany vyhrály v Bedihošti 2:1. Domácí strana se ale velmi hněvala na rozhodčího Landu. Ten vyloučil v zápase domácí ikonu Ludka Zdráhal, navíc měl hostům pomoci k vyrovnání na 1:1 vymyšlenou penaltou. Vrcholem, který odstartoval výbuchy emocí pak byla situace ze závěru, kdy neodpískal pokutový kop pro Bedihošť, ačkoliv asistent na čáře z domácího oddílu mu přestupek proti pravidlům signalizoval. Rozhodčí Landa si ale i po více než dvou týdnech za svými verdikty stojí.

TRESTY PRO BEDIHOŠŤ

V kauze už padly tresty. Bedihošťský klub dostal finanční pokutu 1500 korun za nezvládnuté pořadatelské utkání. Trest na dva zápasy čeká pomocného rozhodčího z Bedihoště Martina Pospíšila a už dříve dostal za vyloučení v utkání trest na jeden zápas Luděk Zdráhal, bývalý prvoligový hráč, který i po padesátce stále kope v bedihošťském dresu.

Pf 2020

*Spokojené prožití vánočních svátků
a úspěšné vykročení do nového roku*

Vám přeje

Obecní úřad a Zastupitelstvo obce

Bedihošť

**Vítání Nového roku se bude konat 1. ledna 2020 v 18.00 hodin
před Obecním úřadem.**

Starosta obce přivítá Nový rok 2020 krátkým projevem.
Připraven bude také slavnostní ohňostroj, svažené víno a pro děti čaj.

Pozvánky na plesy

1. SPOLEČENSKÝ VEČÍREK

11. 1. 2020 od 20.00 hod.

pořádá: TJ SOKOL Bedihošť

TRADIČNÍ HASIČSKÝ PLES

18. 1. 2020 od 20.00 hod.

pořádá: SDH Bedihošť

XXVII. SPOLEČENSKÝ PLES

8. 2. 2020 od 20.00 hod.

pořádá: Český zahrádkářský svaz v Bedihošti

IX. SPOLEČENSKÝ VEČÍREK

29. 2. 2020 od 20.00 hod.

pořádá: Spolek rodičů a přátel školy při ZŠ a MŠ Bedihošť

Zpravodaj obce Bedihošť | číslo 50 | Prosinec 2020

Redakční rada: Jan Pospíšil, Václav Adam, Jarmila Popelková, Ing. Luděk Smýkal, Denisa Musilová.

Příspěvky můžete zasílat na e-mail: obecbedihost@volny.cz, nebo v písemné formě předat na OÚ Bedihošť

Grafická úprava a sazba: Jan Pospíšil | Tisk: www.digipress.cz | Vydal: Obecní úřad Bedihošť | Náklad: 450ks

Toto číslo vyšlo 18.12.2019. Další číslo vyjde v dubnu 2020. Redakční uzávěrka je 31.3.2020. Nevyžádané podklady se nevracejí.